

YENİ
EVREDE

MÜCADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK!

Devrimi

Örgütlemek İçin

İLERİ

• Tarihin
Etkin
Yönünü
Görmek

• Onur Da
Devrime
Dahildir

• Kürt Halkı
Savaşmaya
Devam
Ediyor

• İç Savaş
Korkuluğu

• Eylem
Güncesi

• 19 Aralık'ı
Unutmadık
Unutturmayacağız

26 Aralık Ankara

ZAFER
SAVAŞAN
TEKEL
İŞÇİSİNİN
OLACAK
MÜCADELE
BİRLİĞİ

ZAFER SAVAŞAN
TEKEL İŞÇİSİNİN OLACAK

26 Aralık Taksim

27 Aralık Taksim

Entes'ten Tekel'e
Düzenen işçiler yol
küstürüyor!

KÜRT HALKI
YALNIZ DEĞİLDİR
MÜCADELE BİRLİĞİ PLATFORMU

26 Aralık İstiklal

POLİS
NAYETLERİ
DINLATILSIN

İstiklal

OPERASYONLAR, FAŞİST SALDIRILAR,
DTP'NİN KAPATILMASI BOŞA ÇIKACAK
HALKLARIN KARDEŞLİĞİ İŞÇİLERİN BİRLİĞİ KAZANACAK

20 Aralık İstiklal

TEKEL, İTFAIYE, DEMİRYOLU EMEKÇİLERİNE
YAPILAN İNSANLIK DIŞI SALDIRIYI
KINIYORUZ
TÜRK-İŞ

25 Aralık Mecidiyeköy

TANINAN CAN KAYIPLARI ARTACAK
SORUMLULUK
KADİ TOPLAŞTIN OLACAK

BELEDİYE-İŞ SENDİKASI
İST. 5 NO'LU ŞUBE

TARİHİN ETKİN YÖNÜNÜ GÖRMEK

Her gün gözlerimizin önünde meydana gelen olayları, eğer devrimci bir açıdan yorumlayamazsak, geniş halk kitlelerinin harekete geçen enerjisinin ve aktivitesinin nereye doğru yöneldiğini de anlayamayız. Bir devrim anında bile kitlelerin her günlük davranışını görürüz. Tarihsel süreçleri en sürükleyici yönüyle görmek için olayların gelişimini devrimci bir bakış açısıyla yorumlamalıyız.

Bu topraklarda yıllardır en yoğun, yaygın, şiddetli devrimci olaylar tarafından belirlenen tarihi bir dönemden geçiyoruz. Fakat olaylara ve dünyaya geri bir açıdan bakanlar, kitlelerin yılları dolduran büyük aktivitesini göreceğine, en geri kitlelerin davranış biçimini görürler. Toplumda geri olanı temsil eden ve yansıtan reformist ve oportünist literatür, sınıf savaşımının gerçek durumunun bir ifadesi olamamıştır hiçbir zaman. Gelecek kuşaklar bu küçük burjuva yayınları incelediğinde, burada geri olanı göreceklerdir. Toplumun en ileri yönünü, devrimci yönünü kavramak için, devrimci marksist belgelere bakmak durumunda kalacaklardır. Tarihte ileri olanı marksistler temsil ediyor.

Türkiye ve Kürdistan'da geçen yüzyılın son 30 yılından bu yana süren kitle mücadelesinin devrimci niteliği çok belirgindir. Bu şartlarda olaylar başka türlü gelişemezdi. Tekelci egemenliğe ve tekellerin saldırılarına karşı emekçilerin mücadelesi ancak devrimci niteliğiyle varlığını devam ettirebilir. Emekçi ve yoksul halk kitleleri, ezen ve öldüren bir egemenliğe karşı uzun dönemdir devrimci biçimler alan bir mücadele yürütüyor. Faşizm ve sermayeye karşı mücadele,

devrimci biçimde ve zor kullanarak sürdürülür. Türkiye ve Kürdistan'da, ezilen ve sömürülen kitleler koşulları değiştirmek için kıyasıya bir savaş verirken, kendileri de bu süreçten dönüşerek çıktılar. Savaş alanlarında yetişmiş, bilinçli, kararlı, militan ve devrimci bir kitle haline geldiler. Bu topraklarda 40 yıldır tarihin etkin gücü devrimci halk kitleleri olmuştur.

Tarihi geri yönleriyle yorumlayanlar geri kitlelerin durumuna bakıyor, devrimci kitlelerin mücadelesine değil. Materialist tarih anlayışını kaba bir biçimde algılayanların söylediği, "tarihi kitleler yapar" sözü tarihin yüzeysel yorumuna dayanıyor. Hiçbir dönem kendi köleliğine karşı başkaldırmayan geri kitlelerin tarih yaptığı görülmüş müdür? Açıklama yapmaya gerek yoktur ki, tarih yapmak tarihi ileri götürmek, yeni bir tarihsel dönem başlatmaktır; yoksa tarihi geri götürmek değil. Daha ileri topluma geçmek için mücadele verenler her dönemin devrimci ve ayaklanan kitleleridir. Bizde de yıllardır mücadele verenler, sınırsız bir özveriyle çatışanlar, ısrarlı ve devrimci bir kararlılık gösterenler her iki ülkenin devrimci proletaryası, devrimci emekçileri ve devrimci politik güçleridir. İşçilerin, ezilenlerin önemli bir kesimi hala burjuva partilerin peşinden giderken, burjuva egemenliğe karşı dövüşenler ve dünyanın en şiddetli savaşlarından birini yürütenler devrimci halk kitleleri olmuştur.

Kürt halkını ele alalım. Kürt halkı verdiği devrimci savaşla yalnızca bulunduğu toprağın değil, bölgenin de etkin ve devrimci gücü olduğunu kanıtlamıştır. Gerek savaş kapasitesi, gerek yaşaya yaşaya elde ettiği büyük tarihi deneyimler,

gerekse politik bilinç ve kültürel alanlarda sağladığı ilerlemelerle Kürt halkı Türkiye'nin bugünkü sosyo-politik yapısının kabuğuna sığamayacak denli devrimci bir duruma gelmiştir. Türkiye'nin egemen güçleri, Kürt halkının en çok bu devrimci yönünden korkuyorlar. Türkiye devrimci emekçileri ve devrimci Kürt halkı bugünkü toplumsal yapıya sığmayacak kadar ileri bir konumdadır. Bu kabul kesinlikle kırılabacaktır. Kürt halkı kesinlikle bu noktada durmayacak, daha ileri gidecektir.

Devrimci teori ve devrimci pratik emekçi halk kitlelerine devrimci bir nitelik kazandırır. Emekçi halk kitleleri devrimci mücadele sürecinden geçerek ve devrimci mücadele vererek ileri bir nitelik kazanır. Devrimci niteliği halkı ileri götürür. Kitleler ileri nitelikleriyle tarihsel süreci hızlandırır. Birleşik devrimin güçleri olan Türkiye'nin devrimci emekçi kitleleri ve Kürdistan'ın devrimci kitleleri devrime hız kazandıracak böylesi ileri niteliğe sahiptir. İktidar doğrultusunda durmadan ilerlemesini sağlayan, bu doğrultuda o büyük enerjisini ateşleyen, devrimci mücadelesini sürekli hale getiren onların bu ileri niteliğidir. Kitleler buldukları noktadan daha ileriye, bugünkü konumlarından daha nitelikli hale gelerek gideceklerdir.

Mücadelelerine sık sık yer verdiği Latin Amerika halkları, ileri nitelikleriyle dünya halklarına örnek oldular. Emperyalist kapitalist sisteme karşı mücadelede devrimci nitelikleriyle ileri bir yer tuttular. Kıtada yarım yüzyıldır süren o son derece etkileyici mücadeleleriyle, kıtanın birçok ülkesini dünya devriminin birer mevzisine çevirenler oralardaki devrimci kitlelerdir. Latin Amerika'nın devrimci halkları büyük devrimci eylemleriyle yalnızca Latin Amerika tarihini hızlandırmakla kalmadılar, ileri hareketleriyle dünya devrimini de hızlandırdılar.

Bir halkın ileri niteliğiyle, devrimci niteliğiyle tarihi nasıl ileri götürdüğü, geri niteliğiyle ise nasıl geri götürdüğünün denk bir örneği Rusya ve Doğu Avrupa halklarıdır. Rus halkı ve diğer halklar 20. yüzyılda tarihi, devrimci nitelikleriyle ileri götürdüler. Ekim Sosyalist Devrimiyle sosyalizme geçerek insanlık tarihinde yeni bir dönem, insanın insan üze-

rindeki her türlü sömürsüne son verip, sınıfsız bir tarihsel dönem başlattılar. Sosyalizm altında hızlı ve büyük bir ilerleme gösterdiler. Dünyadaki tüm koşulları temelden sarstılar, dünya devrimi doğan bu yeni koşullarda büyük bir sıçrama gösterdi. Rusya ve Doğu Avrupa halklarının 90'lı yıllardan itibaren içine girdikleri geri düşüş, yani geri nitelikleri ise bu ülkelerde geçici de olsa tarihi geri götürdü.

Tarihi irdelerken, tarihin etkin yönünü çözümlmeliyiz. Tarihin etkin yönünü, devrimci yönünü bir kenara bıraktık mı, geriye mistik ve edilgen bir yön kalır. Her dönemin sürükleyici, itici güçleri vardır. Varolan ilişkileri sürekli alt/üst eden ve tarihte çığır açanlar toplumların bu etkin güçleridir. Bu güçler her dönemin devrimci sınıflarıdır. İstemleri ve hedefleriyle tarihin evrensel yöndeki gelişmesini ifade ederler. Tarihin etkin yönünü, itici güçlerini ve sürükleyici dinamizmini çözümlenemeyenler, gelişmenin yönünü de göremezler. Tarihi geri bir bakış açısıyla yorumlayanlar burjuva toplumda bir çürüme ve dağılma görürler, fakat o toplumun itici gücü olan sınıf savaşımını ve proletaryanın devrimci eylemini göremezler. Gelmekte olan toplumun öğelerinin eski toplumda verili olduğunu da kavrayamazlar bir türlü.

Tarihi gelişmeleri irdelerken, diyalektik ve materyalist anlayışla hareket etmeyenler tarihin etkin yönünü ve gelişmelerdeki rolünü ortaya koyamazlar. Reformistler ve oportünistler olayları devrimci bir bakış açısıyla yorumlamadıkları için toplumları altüst eden gelişmeleri ve süreçleri gerçek yerine oturtamazlar. Toplumların gelişme süreçlerini inceleyen, gelişmelerin en etkin olgularını bilinçlice ele almadıkları için, gelişmenin, dönüşümün harekete geçirdiği güçleri ve onların oynadığı devrimci rolü de ortaya çıkaramazlar.

Tarih sınıf mücadelesi tarihidir. Tarihin etkin yönü sınıf mücadelesidir ve devrimci sınıfın devrimidir.

Bizde, sosyal reformistler ve takipçileri olan oportünistler Türkiye ve Kürdistan'ın yakın tarihini ele alırken 68 devrimci mücadelesinden, 71 devrimci çıkışından, 15-16 Haziran büyük işçi ayaklanmasından, 70'li yılların yaygın ve yoğun devrimci mücadelesinden Kürt halkının özgürlük mücadelesinden ve bu süre içinde devrimci güçlerin toplumu derinden sarsan devrimci eylemlerinden söz ederler, ancak tarihin bu etkin yönünü tarihin gelişimindeki yerini yerli yerine oturtamazlar. Onlar tarihin bu etkin anlamını ortaya koyamıyorlar. Bütün bu gelişmelerin ve devrimci eylemliliklerin bir devrime doğru gittiğini, bu devrimin

bütün bir nesnel ve öznel gelişme dizisi tarafından hazırlandığını da anlayamıyorlar. Onlar her ne kadar kitlelerin etkin gelişmelerinden söz etseler bile geri bir bakış açısına sahip oldukları için olayların hangi yönde geliştiğini ifade edemezler.

Eğer tutarlı devrimci sınıf olan proletaryanın devrimci sınıf bakış açısına sahip değilsen, marksizmin devrimci teorisine dayanmıyorsan sınıf savaşımının ve olayların gelişim doğrultusunu da anlayamazsın. Ne kadar devrimci bir teoriye sahip olduğunu söylesen de eğer devrimci durumu göremiyorsan, nasıl bir devrimin olgunlaşmakta olduğunu kavrayamıyorsan, o ileri sürdüğün "teori"nin ne teorik bir değeri vardır ne de devrimci bir yönü. Çünkü bu teori, içinde çok şiddetli sınıf savaşımının yükseldiği somut şartları anlama yeteneğine sahip değildir.

Bütün oportünist ve reformist hareketler aynı bakış açısıyla, kitlelerin ve proletaryanın devrimci eylemlerini olduğu noktanın altında en geri ve reformist bir anlayışla yorumlarken, Leninist Parti ise, emekçi kitlelerin devrimci hareketinin nasıl bir devrim noktasına gelip dayandığını, bizzat olgulardan yola çıkarak açıklamaktadır. Olayların devrimci bir yönde geliştiğini ve bir devrime gebe olduğunu açıklayamazsan tarihin etkin yönünü çözümlenemeyenler, gelişmelerdeki rolünü ortaya koyamazlar. Reformistler ve oportünistler olayları devrimci bir bakış açısıyla yorumlamadıkları için toplumları altüst eden gelişmeleri ve süreçleri gerçek yerine oturtamazlar. Toplumların gelişme süreçlerini inceleyen, gelişmelerin en etkin olgularını bilinçlice ele almadıkları için, gelişmenin, dönüşümün harekete geçirdiği güçleri ve onların oynadığı devrimci rolü de ortaya çıkaramazlar.

Bütün oportünist ve reformist hareketler aynı bakış açısıyla, kitlelerin ve proletaryanın devrimci eylemlerini olduğu noktanın altında en geri ve reformist bir anlayışla yorumlarken, Leninist Parti ise, emekçi kitlelerin devrimci hareketinin nasıl bir devrim noktasına gelip dayandığını, bizzat olgulardan yola çıkarak açıklamaktadır. Olayların devrimci bir yönde geliştiğini ve bir devrime gebe olduğunu açıklayamazsan tarihin etkin yönünü çözümlenemeyenler, gelişmelerdeki rolünü ortaya koyamazlar. Reformistler ve oportünistler olayları devrimci bir bakış açısıyla yorumlamadıkları için toplumları altüst eden gelişmeleri ve süreçleri gerçek yerine oturtamazlar. Toplumların gelişme süreçlerini inceleyen, gelişmelerin en etkin olgularını bilinçlice ele almadıkları için, gelişmenin, dönüşümün harekete geçirdiği güçleri ve onların oynadığı devrimci rolü de ortaya çıkaramazlar.

C.DAĞLI

ONUR DA DEVRİME DAHİLDİR

Kafaları karıştıran birkaç hafta oldu bu Aralık ayında. Bu nasıl işti? Açılım bir “devlet projesiydi” ama Anayasa Mahkemesi bu projeyi pek de uygun davranmadı. Daha ilginç, Mahkeme'nin DTP içinde en ılımlı olarak görülen Ahmet Türk ve Aysel Tuğluk'un vekilliğini düşürürken, her konuşmasıyla, egemenlerin boğazına balık kılçığı gibi batan pek çok DTP vekili Meclis'te bırakmasıydı. Her bir adımda, süreci dümdüz bir çizgi olarak düşünenlere şaşkınlık veren olaylar yaşandı, yaşanıyor.

Kafalar karışınca, Mahkeme'nin verdiği karara dair yorumlar havada uçtu. Denildi ki, AKP kararsızlığa düşünce, açılım sürecine balta vurmak isteyenlere gün doğdu, Mahkeme de malum kararı aldı. Ancak, AKP'nin her adımına ayak uydurmaya özen gösteren üyeler dahil, bu karar oybirliğiyle alınmıştı. Üstelik bu söz konusu üyelerin kurban bayramı süresince AKP'nin ağır toplarıyla aynı otelde kaldıkları ortaya çıktı ve bu görüşmeden hemen sonra, neredeyse iki hafta raflarda tozlanmaya terk edilen DTP dosyası gündeme getirildi. Böylece, DTP'nin kapatılmasının AKP'ye rağmen değil, onun onayıyla, bir devlet projesi olduğu, bunun da ötesinde, açılıma dahil bir adım olduğu anlaşıldı.

Balatalar Aşınca

Adım adım gidelim. Önce genel bir ilkenin çerçevesini çizelim. Eğer ancak devrim sayesinde çözülebilecek temel sorunların hareket geçirdiği bir politik zemindeyseniz; önünüzde iki yol belirecektir. Birincisi; gürültüsüz-patırtısız, sorunu ancak en güdük biçimlerde çözüme ulaştıracak olan parlamenter yol; ikincisi, egemen sermaye düzeni alaşağı edecek devrimci mücadele yöntemleriyle soruna en köklü çözümler getirmek. Hem ulaşılan hedef, hem de hedefe ulaştıran araçlar açısından, bu iki yol birbiriyle çelişkili doğaya sahiptir.

Dünya devrimler tarihinin binlerce kez kanıtlandığı bu en basit gerçekliği burada hatırlatmak zorunda kalmaktan hicap duyarız, sınıf bilinçli okur bizi bağışlasın; ama ne yazık ki devrimin bu en genel, en bilinen ilkesi, bu topraklarda iyiden iyiye karmaşıklaştırılmış, boz bulanık hale getirilmiş. Bu noktada, denilecektir ki, Lenin'in partisi de parlamenter yolu kullanmıştı. Evet ama evrimci-devrimci dönem ayrımına titizlikle sadık kalarak...62 binden fazla insanın ölümüne yol açan bir dönemi evrimci bir süreç olarak nitelendirmeye kalkanlar, ne yazık ki hiç de az değil. 70'li yıllarda çok açık ve net olan devrimci-reformcu yol ayrımı, 90'lı yıllarda belirsizleştirildi ve hiç de titizlikle incelenmiş bir dönem analizine dayanılmadı. En başta UKH'nin pratiği, devrimci-reformcu yol ayrımını belirsizleştiren oportünist hareketlere ilham kaynağı oldu, o kadar.

UKH, bir yandan devrimin en otoriter araçlarını elinde bulunduruyor ve kullanıyorken, diğer yandan en reformcu hedeflerine parlamenter yollardan varmaya çalışıyordu. 1991'de başlayan bu maceranın 20 yıllık pratiğiyle görüldü ki, bu iki araç birbirine destekten öte köstek oluyordu. UKH, devrimci araçları ne zaman öne çıkardıysa, parlamenter yol tıkandı; devrimci araçlardan uzaklaşıldığı oranda parlamenter yol güç kazandı. Ve bu 20 yıllık pratik, genel ilkeyi doğruladı: parlamenter yol ve araçlar, devrimci kitlesel başkaldırılarda bir fren balatası işlevi görüyordu.

UKH'nin izlediği devrimci araçlar-parlamenter yol ve hedefler birlikteliği, son aylarda giderek zorlanmaya başlamıştı. Birleşik devrimin yükselişine paralel olarak, Kürt halkının mücadelesi önce zafer naralarıyla, sonra bu naraların daha da ateşlediği isyan ruhuyla sokakları adeta teslim alınca, parlamenter fren tutmaz olmuştu. Tersine, sokakların ateşli devrimci söylemi, 12 Eylül anayasasının iyice gü-

dükleştirdiği parlamenter zemine de yansdı. DTP'li vekiller, sokaklardan aldığı ateşle, meclisin hiç de alışkın olmadığı bir özgüvenle hareket ediyorlar, düzenin genel partilerinden gördükleri tepkilerle, sokakların parlamenter yola olan kayıtsızlığını iyiden iyiye derinleştiriyordu. Pek çok devlet yetkilisi durumu kendi dillerince şöyle ifade ettiler, UKH sokakların hakimiyetini DTP'den aldı. Bunu kendi dilimize tercüme edelim: Kürt halkı, parlamenter frenin artık işe yaramadığı devrimci safhaya sıçramıştır. Bir DTP'li vekilin “Taban bize, ne işiniz var orada, dağa gidin diyor” sözleri, hiç abartısız, Kürt halkının içinde bulunduğu devrimci ruh halini yansıtıyordu.

Onura Karşılık Günlük Yararlar

Tekelci egemenlik için alarm zillerinin çaldığı bu ortamda, kavgayı parlamenter zemine çekmenin yolu, tozlu raflardan indirilen DTP'yi kapatma davası oldu. Sokak eylemlerinin durdurulmadığı, Batı basının “intifada” sözleriyle betimlediği, halkın artık sadece ara sokaklarda değil ama şehirlerin tüm ana caddelerinde sürdürüp, kolluk kuvvetlerine en önemli merkezleri korumaktan başka yapacak bir şey bırakmadığı, onları adeta kuşatma altında tuttıkları bir aşamada, Anayasa Mahkemesi davayı alalecele gündemine aldı. Hatta öyle çok aceleleri vardı ki, ek iddianamelere ilişkin DTP'nin savunma yapması bile engellendi. Ek iddianameye ilişkin hukuki prosedür aylarca sürebilirdi. Bu nedenle mahkeme, zorunluluktan, ek iddianameyi işleme koymadı. Ve orada ismi geçen vekillere dokunamadı.

Kavgayı parlamenter zemine çekmek için yapılması gereken ne varsa yapıldı denilebilir: DTP kapatıldı ama sadece iki ismin milletvekilliği düşürüldü. Bu oyunun stepne lastiği olan Ufuk Uras, DTP'lilere grup kurmak için destek vereceğini zaten açıklamıştı. Bu adımın, sokaktaki kavgayı parlamenter zemine çekmekte nasıl işe yaradığını, pratikte görüyoruz. Aralık ayının ilk yarısında, Kürt halkının önündeki temel hedef, tutsakların özgürlüğüydü. Ayın ikinci yarısında bu hedef arka plana itilmiş, bunun yerine DTP'nin meclise yeniden dönmek için koşul olarak gördüğü siyasi partiler ve seçim yasası almıştı.

Onur da devrimci bir güçtür. Sokağın devrimci ruhunun verdiği esinle, kapatma kararına karşı DTP ekibi topluca istifa kararı aldılar. Sermayenin restine, restle karşılık verdiler. Mahkemenin kapatma kararına karşı ya onurlu bir yol izleyecekler, ya da günlük yararlar sağlayan pragmatik yol. Diyarbakır'da toplanan halk kongresi onurlu yolu seçti. Böylece, başlamış olan intifada süreci parlamenter frenlerden kurtulmuş olarak doludizgin yol alacaktı.

Fakat Ankara'ya dönüşte, durum değişti. Kürt halkının seçtiği onurlu ve bir o kadar da zorlu, kavgalı yola karşın, halkın önderleri günlük yararları seçti. Bu noktada tekelci sermayenin, karşısındaki politik önderlerin sınıf karakterlerini, onların düşünce evrenlerini ve de sınırlarını isabetle tahlil ettiği söylenebilir. Halkın önderleri, sokakları adeta teslim alan eylemlerin, ciddi bir ayaklanmaya ve egemen düzeni yerle bir edecek düzeye ulaşmasını bir kez daha frenledi. Sınıf temeli, bir hareketi ancak belli sınırlara dek taşır. Üstünü tamamlamak, yoksul emekçi Kürt halkının bizzat açtığı serhıldanlar yolunu takip etmesiyle mümkün olacaktır.

Yine de hiçbir şey boşa gitmiş değil. Belki Kürt halkı bir kez daha yüzünü parlamentoya döndü ama bu kez umutsuz ve boş bakışlar atıyorlar oraya. Onurlu-devrimci yolun gücü sınıandı, köklü sorunlara köklü çözümlerin ancak bu yolla gerçekleştirilebileceği bir kez daha zihinlere kazındı. Günlük yararlar adına girilen yolların ise Ağrı dağı gibi özlemlerine ancak fare doğurabileceği anlaşıldı. Tam da taze yasal partileriyle oportünizm ortaya çıkmışken. Ne talihsizlik!□

İÇ SAVAŞ KORKULUĞU

Türkiye ve K.Kürdistan'da iç savaşı algılayış konusunda ciddi bir kafa karışıklığı var. Öyle ki, bu her toplumsal olayda bir kez daha görülüyor. İç savaş derinleştikçe ortalama sol hareketin kafa karışıklığı daha da belirgin bir hal alıyor.

Ortalama sol hareket, iç savaşı, sınıflar arası savaşımın zorunlu bir sonucu, mutlaka geçilmesi gereken bir aşama olarak görmüyor, uzak durulması gereken bir iç kargaşa, daha kötüsü halklar arasında bir boğazlaşma olarak görüyor. Bu, ortalama sol hareketin kendisine sakladığı bir düşünce olsaydı, üzerinde fazla durmaz, genel olarak muzdarip olunan marksist-leninist teorinin yeterince özümsememiş oluşuna verirdik; ama sorun daha çetrefil.

Ortalama sol hareket, daha en başından beri, olayların gelişim seyrini anlamada yetersiz kaldı. Bu kadar yoğun bir tarihsel süreçte, bu kadar olayın üst üste binmesi, birbirini bu kadar hızlı etkilemesini yorumlamakta güçlük çekenler, kavramları içerikleri üzerinde fazla düşünmeden kullanmaya başladılar. Hatta çoğu zaman bu kavramları burjuva yazarların köşe yazarlarından ödünç aldılar. Doğal olarak burjuva anlayışın prizmasından kırılarak ortalama sol mantığa yansıyan görüşler, onların aklının aynasına gerçekliğe ters görüntüler düşürdüler.

Bir devrimci durumdan bahsetmeden, iç savaştan bahsetmek, tam da bu anlama geliyor. Türkiye ve K.Kürdistan'da onyıllardır var olan devrimci durumu görmezden gelenler, yaşananın bir "iç savaş" olduğunu söylemekten geri durmadılar. "Devletin ancak iç savaş yöntemlerine başvurarak ayakta kalabileceğini" söyleyenler, ne yazık ki, bu iç savaş yöntemlerinin hangi nesnel zeminler üzerinden şekillendiğini dile getirmediler. Nedeniz sonuç olmayacağı, basit gerçeğini bile unutanlar, sınıf mücadelesi sertleşince bol bol "iç savaş" edebiyatı yaptılar; ama sınıflar mücadelesi belirli bir dönem güç toplamak için geri çekildiğinde, bu kez o büyük lafları edenler kendileri değişmiş gibi sus-pus oldular. "Büyük umutlar"dan "büyük umutsuzluklar"a savrulup durdular.

Tabii bir de durumdan kendilerine vazife çıkarırlar var. Reformistler, iç savaşın her gelişim aşamasında ortaya fırlayıp feveran halinde "iç barış", "toplumsal barış" vb.den dem vurdular. Yani tam da kendi karakterlerine ve misyonlarına uygun davrandılar. İç savaş aşamasına ulaşmış bir devrimi durdurabilmek, hiç olmazsa yavaşlatabilmek için

yoğun mesai yaptılar. Ama heyhat! Yaşamın canlı akışı tüm bu ayak sürümelerini, ayak oyunlarını yerle bir etti. Sınıflar mücadelesi kendi bildiği yoldan gelişmeye devam etti. Nesnel devrimci süreç, içine bir çok öznel süreçleri de katarak devrimi daha da güncel bir hale getirdi.

Kuşkusuz devrim, dünyanın en otoriter işidir. Bir sınıfın iradesini bir başkasına tankla, tüfekte, zorla kabul ettirmesidir devrim. Her devrimin temel sorunu iktidar sorunudur ve iktidarın ele geçirilmesi (ya da korunmaya çalışılması) bir dizi çatışma olmadan mümkün değildir. Bütün devrimlerin öğrettiği bu temel yasayı unutup da Türkiye ve Kürdistan'da bir iç savaştan geçmeden bir devrim hayali kuranlar yok değil. Onlar devrimi çatışmasız, anlık bir eylem ya da çoğunluğun bizim yanımıza geçmesiyle iktidarın el değiştirmesi olarak algılıyorlar. Elbette devrim bir sıçrama anıdır, elbette bu sıçrama için bir "genel bahane"ye ihtiyaç duyacaktır; ama o ana değin bir dizi çatışma, ciddi bir savaş olmadan, uzun süreli bir iç savaşı göze almadan devrim mümkün değildir.

"İç savaş" diyor Lenin, "*birbiri ardı sıra gelen, birbiri üzerine yığılmış, artmış, kızışmış, iktisadi ve siyasal çatışmalardan sonra iktisadi gelişmesinin bütün dünyadaki modern toplumun tüm tarihinin, aralarında uzlaşmaz karşıtlık yarattığı ve bu uzlaşmaz karşıtlığı güçlendirdiği sınıflar arasında, yani burjuvazi ile proletarya arasında iç savaş görülür*" (Lenin, Nisan Tezleri). Soruna bu bakış açısıyla bakıldığında, safını sınıflar savaşımı içerisinde proletaryanın yanında belirleyenler için sorunun karmaşık hiçbir yanı kalmaz.

Ortalama sol aklın, sorunu karmaşık hale getirmesinin bir nedeni de, Marx'ın özellikle yaptığı "burjuva iç savaş", "proleter iç savaş" ayrımını yapamıyor oluşudur. Burjuvazinin proletaryaya saldırısıyla başlayan burjuva (gerici) iç savaşın proleter (devrimci) iç savaşla yanıtlanması belirli bir zaman alabilir. Bu tamamen proletaryanın bilinç ve hazırlık düzeyiyle ilgili bir sorundur. Bu süreç uzadıkça, burjuvazinin proletaryaya saldırıları yoğunlaşır. Burjuvazi proletaryaya her alanda topyekün bir saldırı başlatır. "*Bütün yıldırma yöntemleri arasında iç savaş*

korkuluğunu sallayıp durmak belki de en yaygın olanıdır" diyor Lenin. Burjuvazi, kan dökücülükte sınır tanımayacağını göstererek karşısındaki gücü savaşmadan teslim almanın hesabını yapabilir. Bunu Türkiye ve Kürdistan'da da yaptı; ancak bu geri tepti. İşçi sınıfı ve emekçiler, yoksul Kürt halkı adeta burjuvaziye "davetleri kabulümüzdür" dedi. Ve onyıllardır savaşım sürüyor. Burjuvazi bugün kendi içerisinde böyle çelişkili ve çatışmalı hale getiren şey, yıllardır süren iç savaştır. İç savaş nedeniyledir ki, devletin kurumları yıprandı, çözülme sürecine girdi.

Ve şimdi Türkiye ve K.Kürdistan'da iç savaş yeni bir evreye girmiş bulunuyor. Devletin tepesindeki çatlakların büyüdüğü, burjuvazi cephesinde iç savaşı sürdürmenin giderek daha da zorlaştığı, buna karşılık işçi sınıfı ve emekçilerde, yoksul Kürt halkında zafere olan inancın arttığı, karşılıklı restleşmelerin yaşandığı bir dönemden geçiyoruz. İşçi sınıfı eylemlerinin ve Kürt halkının serhildanlarının devlet içindeki çatlakları daha da derinleştireceğine şüphe yok. Proleter (devrimci) iç savaş her geçen gün daha da güçleniyor. Burjuvazi ise deyim yerindeyse onyıllardır süren savaşta en güçsüz dönemini yaşıyor.

Tam da bu dönemde devrimci güçlere düşen görev, devrimci iç savaşın yükseltilmesi, devletin "iç savaş korkuluğu" ile işçi sınıfı ve emekçileri, yoksul Kürt halkını sindirmesine izin verilmemelidir. PKK Başkanlık Konseyi üyesi Duran Kalkan'ın "*çözumsuzlük süreci daha fazla uzatılırsa Türkiye'nin gideceği yer, daha yaygın, derin bir iç savaştır. Bunu hiç kimse önleyemez*" sözleri, sürecin nesnel yanını ifade etmesi açısından doğrudur ama iç savaşın önlenmesi gereken bir şeymiş gibi algılanması ve yansıtılması, bu yazının başında belirttiğimiz durumun bir örneğidir. İç savaş, halklar arasında, daha somut konuşmak gerekirse Kürt ve Türk halkı arasında çıkması olası bir savaş olarak yansıtmak, iç savaş kavramına, onun tarihsel anlamına yapılabilecek en büyük haksızlıktır.

Marksist anlamda bir iç savaş sürecinden geçmekte olduğumuz ve bugün bunun yeni bir aşamasını yaşadığımız doğrudur. Ve bu sürecin sonudur ki, bütün iktidarı emeğe verecek, Kürt ulusuna kendi kaderini özgürce tayin etmesini sağlayacak ve zindanları yıkip tutsakları özgürleştirecektir.

Şimdi yapılması gereken, Kürt ve Türk halklarının mücadele birliğini yükselterek devrimci iç savaşı derinleştirmektir. □

ELLERİ KELEPÇELENEN KÜRT HALKIDIR!

25 Aralık günü İzmir’de, İnsan Hakları Derneği, İnsan Hakları Vakfı ve Çağdaş Hukukçular Derneği’nin düzenlediği bir basın açıklaması düzenlendi. Basın açıklaması 11 şehirde yapılan baskınlar sonucu gözaltına alınanlarla ilgiliydi.

Basın metninde şunlara değinildi; “...Dün yani 24 Aralık 2009 tarihinde, sabahın erken saatlerinden itibaren insan hakları savunucularına, seçilmiş temsilcilerine, İnsan Hakları Derneği’ne (İHD) ve demokratik kurumlara baskınlar yapıldı. Sekiz ilde, aralarında İHD Genel Başkan Yardımcısı ve aynı zamanda Diyarbakır Şube Başkanı olan Muharrem Erbey’in, eski Demokratik Toplum Partisi Belediye Başkanlarının, Demokratik Toplum Kongresi sözcüsü Hatip Dicle’nin ve avukatların bulunduğu 80’in üzerinde siyasetçi, belediye başkanı, avukat ve insan hakları savunucusu hukuksuz bir şekilde gözaltına alındı...Biz, insan hakları savunucuları olarak barış ve şiddetsizliğe bugün dünden daha fazla ihtiyacımız olduğunu bir kez daha haykırıyoruz. Kürt halkına, Kürt politikacılara ve insan hakları savunucularına yönelik, giderek artan “hukuk” ambalajlı baskıyı kınıyoruz”. Basın metninin okunmasından sonra 10 dakikalık bir oturma eylemi yapıldı. Oturma eyleminden sonra basın açıklaması sona erdirildi.

Bir gün sonra, 26 Aralık günü BDP İzmir il başkanlığı’nın düzenlediği bir basın açıklaması yapıldı. Basın açıklaması BDP’nin belediye başkanlarına yapılan baskınlar ve bu baskınlar sonucu gözaltına alınmalarıyla ilgiliydi. Basın açıklaması saat 12.00’de BDP il başkanlığı’nın önünde yapıldı. “Baskınlar Bizi Yıldırılmaz”, “Baskılar Bizi Yıldırılmaz”, “Erdoğan Ker Doğan Tu Xurbana Öcalan”, “Biji Biratıya Gelan” vb. sloganlar atıldı. Daha sonra basın metni okundu. BDP il başkanı tarafından okunan metinde şunlara değinildi; “Kürt halkına yönelik baskılar bir yandan operasyonlarla, diğer yandan DTP’yi kapatarak bir yandan Kürt halkının meşru gösteri ve yürüyüşlerine saldırılarla sürmektedir... Tuzla tersanesinden alınan cenazeler her milliyetten emekçi halkın cenazeleridir. Bursa’da grizu patlamasında ölen 19 kişi yoksul halkımızdır. On iki gündür başkentinde ortasında soğuktan donan, gaz ve copa layık görülen Tekel işçileri emek mücadelesi verirken iktidarın Kürt halkını imha politikalarına ortak olmamalıdır. Bilelim ki emeği ve emekçiyi köleleştirenle Kürt halkının seçilmiş meşru temsilcilerini tanımak istemeyenler aynı güçlerdir...Dün Diyarbakır’da tüm dünya bir zulüm sahnesi izledi. Nazi kamplarını aratmayacak 12 Eylül darbe görüntülerinin benzerini bir kez daha izledik. Milyonlarca oy alarak seçilen belediye başkanlarımız elleri kelepçeli adliye koridorlarında gezdirilerek zindanlara gönderilmiştir. Şunu çok iyi biliyoruz ki dün elleri kelepçelenenler 23 kişi değil, milyonlarca Kürt halkıdır. Bu halk 12 Eylül faşist zulmünü Amed zindanlarında nasıl yendiyse AKP iktidarının bu faşizan zulmünü de mutlaka kıracaktır...”. Basın metninin okunmasının ardından yaklaşık on dakikalık oturma eylemi yapıldı. Oturma eyleminden sonra da basın açıklaması sona erdirildi.

KÜRT HALKI YALNIZ DEĞİLDİR!

İzmir Mücadele Birliği

HER YERDE EYLEM

Kürt halkına yönelik baskılara karşı her yerde eylemler yapılıyor. 20 Aralık’ta, Taksim’de düzenlenen eylem, Tramvay Duranğı’nda saat 14.00’te başladı.

“Operasyonlar, Faşist Saldırıları, DTP’nin Kapatılması Boşa Çıkacak, Halkların Kardeşliği ve İşçilerin Birliği Kazanacak” yazılı pankartın arkasında 19 Aralık saldırısı ve Maraş katliamını lanetleyen, TEKEL işçilerine destek sunan sloganlarla yürüdü. “Hepimiz Kürdüz, Hepimiz DTP’liyiz”, “Faşizme Karşı Omuz Omuza”, “Yaşasın Devrimci Dayanışma”, “DTP’ye Uzanan Eller Kırıl-sın”, “Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz”, sloganlarını attı.

Galatasaray Lisesi önüne geldiğinde basın açıklaması okundu. Açıklamada “Kürtlere bıçak, satır ve kurşunlarla saldırılar ‘duyarlı vatandaş’ olarak gösteriliyor” dendi, “DTP’yi kapatanlar Kürt halkının öfkesini nasıl yasaklayacaklar!, Tüm bu saldırıları tezgahlayanlar Kürt halkının yalnız olmadığını bilmelidir. Bizler Türkiyeli devrimciler, sosyalistler ve demokratlar olarak bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da Kürt halkının özgürlük mücadelesinin yanında olacağımızı duyuruyor, Kürt halkına yönelik saldırıları birlikte göğüsleyeceğimizi bir kez daha ilan ediyoruz. Tüm halklardan emekçileri ve ezilenleri de saldırılar karşısında Kürt halkının yanında olmaya ve eşit, adil ve ortak bir gelecek için birlikte mücadele etmeye çağırıyoruz” diyerek ifade etti. Eylem basın açıklamasından sonra olaysız bir şekilde bitirildi.

Partizan, Özgür Demokratik Alevi Hareketi Demokrasi için Birlik Hareketi, Bin Umut Dayanışma Koordinasyonu, Köz ve ESP’nin katıldığı eyleme BDSP ve Mücadele Birliği Platformu destek verdi. □

KÜRT HALKI DEVRİMİLE ÖZGÜRLEŞECEK

Türkiye tekeli kapitalizmi içinde bulunduğu çıkmazdan sıyrılabilmesi için daha fazla saldırı, baskı ve zor kullanıyor. Ama kar etmiyor. Her yer eylem alanı! Kürt halkı ayakta, işçi ve emekçiler ayakta! Grevler, gösteriler, çatışmalar...

Sermaye Kürt halkına saldırdıkça, "Kürt Halkı Yalnız Değildir" şiarıyla dayanışma ve destek eylemleri de yükseliyor. Devrim güçleri hareket halinde. Sermayenin karşısına dikiliyor.

Mücadele Birliği Platformu üyeleri Kürt halkına destek için yürüdü. 27 Aralık Pazar günü, İstiklal Caddesi'nden sloganlarla Taksim Meydanı'na yürüyüşe geçen Platform üyeleri sık sık "Kürdistan Devrimle Özgürleşecek", "Kürt Halkı Yalnız Değildir", "Kürt Halkı Devrimle Özgürleşecek", "Yaşasın Kürt Türk Halklarının Mücadele Birliği", Kürdistan'da Tek Çözüm Ya Devrim Ya Ölüm" sloganlarını haykırdı.

Saat 12.00'de basın açıklamasına başlayan Platform, etrafında merakla izleyen kalabalıkla buluştu. Basın açıklama-

sında "bir süredir tartışılan, önce adına 'Kürt açılımı' denilen, sonrasında 'demokratik açılım', 'milli birlik projesi' adı verilen sürecin nasıl işleyeceği bu şekilde daha açık ve net bir şekilde görülmektedir. Amaç Kürt halkının özgürlük mücadelesinin tasfiyesidir. (...) Bize düşen bu zorlu süreçte Kürt halkıyla birlikte omuz omuza mücadeleyi yükseltmek, mücadele birliğini geliştirerek devrimi zaferle sonuçlandırmaktır" dendi. Eylem basın açıklamasının okunmasından sonra bitirildi. □

KÜRT HALKI SAVAŞMAYA DEVAM EDİYOR

Hiçbir güç Kürt halkının savaşma azmini bitiremiyor. Son süreçte Kürdistan'ın birçok ilinde ve birçok yerde sokaklara çıkan Kürt halkı hem devlete hem de devletin sivil faşist güçlerine karşı savaşıyor. Bu dönemde Kürt halkı ile dayanışmayı en üst seviyeye çıkarmak gerekir. Bu dayanışmalardan biri de 12 Aralık Cumartesi akşamı gerçekleşti.

Bayramtepe Meydanı'nda toplanan kitle sloganlarla başladı eyleme. Karakola yaklaşık 100 metre mesafede toplanan kitle, polislin inlerinden çıkmaya cesaret edememesi üzerine, karakola doğru yürüyüşe geçti. Eylemin olacağını daha önceden bildiğimiz için, DÖB'lü öğrenciler olarak Kürt halkının, onun militan gençliğinin yanındaydık. Karakola 50 metre mesafede polis gaz bombası ve panzerlerle saldırıya geçti. Yaklaşık 500 kişi olan kitle taş, sopa, molotof vb. araçlarla saldırıya karşılık verdi. Sonuç olarak polislin kitleyi püskürtme çabası sonuçsuz kaldı. Kitlenin inancılı ve kararlılığı görülmeye değerdi. "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak" sloganı tüm kitle tarafından atılıyordu. Bu sırada bir panzer atılan molotof sonucunda alev aldı ve geri çekildi. Yaklaşık bir saat sonra 2. panzer geldi, Ama yola kurulan barikatlar sonucunda panzerlerin kitleye müdahalesi zor oldu. Gece 23:00'e kadar süren çatışmalardan sonra kitle dağıldı.

Devrimin en dinamik ayağı olan Kürt halkı devleti korkutmaya devam ediyor. Devrim ise çatlakları büyütme... Çatışmalarda etkin bir şekilde yer alan DÖB'lü öğrenciler, her zaman savaşan Kürt halkının yanın da yer alacaktır.

**Kürt Ulusuna Kendi Kaderini Tayin Hakkı!
Kürt Halkı Devrimle Özgürleşecek!**

Bayramtepe'den DÖB'lü Öğrenciler

KÜRT HALKI YALNIZ DEĞİLDİR

ÖĞRENCİLER KÜRT HALKININ YANINDA

Kürt halkına başlayan saldırılarla birlikte DTP'nin de kapatılmasıyla, Kürt halkının sisteme olan öfkesi daha da büyüdü. Biz de öğrenci gençlik olarak Kürt halkına yapılan saldırılara sessiz kalmadık.

DTP'nin kapatılmasını protesto eden yursever öğrenci gençliği yalnız bırakmadık. Sarıgazi Mehmetçik Lisesi Devrimci Öğrenci Birliği olarak eylemde Kürt halkının yalnız olmadığını göstermek için yapılan eyleme destek verdik.

Okulun önünden başlayan eylemde "Katil Devlet Hesap Verecek", "Kürt Halkı Devrimle Özgürleşecek", "Yaşasın Devrimci Dayanışma", "Mehmetçik Lisesi Direnişin Simgesi" sloganlarıyla cemevine kadar yürüdük. Eylem başladığında resmi ve sivil polisler engel olmaya çalıştıysa da kitlenin kararlılığıyla engel aşılarak eylem gerçekleştirildi.

Sarıgazi Devrimci Öğrenci Birliği

İZMİR KADİFEKALE'DE YAZILAMALAR

Şu an içinde yaşadığımız kapitalist sistemin savunucuları içine girdikleri ekonomik-siyasi-toplumsal bunalım dönemlerinde işçi-emekçi ve ezilen halklara karşı saldırılarını her zaman yoğunlaştırmıştır. Kapitalistler bu çıkışsızlık dönemlerinde toplumu baskı altında tutarak egemenliğini sürdürmeye çalışmıştır. Bunu 19 Aralık 2000'de zindanlardaki devrimci tutuklulara karşı yapmış olduğu saldırılardan ve de özgürlük mücadelesi yürüten Kürt halkına karşı yaptığı saldırılardan anlayabiliriz. Ama artık onlar için yolun sonuna gelinmiştir ve bizim için herşey daha yeni başlamıştır.

İzmir'in Kadifekale semtinde 1 haftayı aşkın süredir, özellikle DTP'nin kapatılması olayından sonra gençlerle devletin kolluk güçleri arasında yer yer kısa çatışmalar yaşanıyordu. Yoğun güvenlik önlemlerinin alındığı Kadifekale semtinde hem

Kürt halkının yanında olduğumuzu göstermek hem de 28 devrimci tutsağın ölümsüzleştiği 19 Aralık katliamını unutturmak için yazılamalar gerçekleştirdik. Her yer "Kürt Halkı Yalnız Değildir", "19 Aralık Katliamını Unutmadık Unutturmaya Cağız", "Kürdistanda Tek Çözüm Ya Devrim Ya Ölüm", "Faşist TC Kürdistan Defol" sloganlarıyla donatıldı.

**KÜRDİSTAN'DA TEK ÇÖZÜM YA DEVRİM YA ÖLÜM
YAŞASIN KÜRT-TÜRK HALKLARININ
MÜCADELE BİRLİĞİ**

BIJİ YEKİTİYA TEKOŞİNA GELAN

İzmir'den Mücadele Birliği Okurları

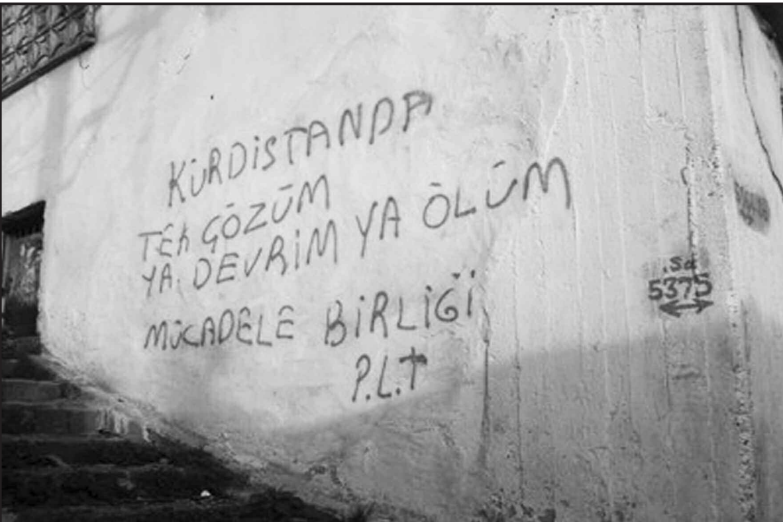
KÜRT HALKI YALNIZ DEĞİLDİR!

Son günlerde Kürt halkının yoğunlaşan serhıldanlarına karşı, faşist devletin zor yöntemlerini daha fazla kullandığını görmekteyiz. Aynı zor yöntemlerini İzmir'de de yoğun bir şekilde kullanan devletin kolluk güçleri, Kürtlerin yoğun yaşadığı mahalleri abluka altına almaktadır.

Geçtiğimiz günlerde Onur Mahallesi'nde gerçekleştirilen otobüs yakma eyleminden sonra özellikle İzmir'in devrimci bir geçmişe sahip olan mahallelerinden biri olan Yamanlar Mahallesi'nde iki haftadan fazladır yoğun bir polis ablukası var. Yamanlar polis karakolunun önüne yığıldıkları panzerleri, akrepleri, su sıkma araçları ve çevik otolarıyla orada yaşayan halkı sürekli korku içinde zapturap altına almaya çalışmaktadırlar. Ama bu korkuları ne yıkılmalarının önünde bir engel olacak, ne de halkı sindirmeyi başaramayacaklar. Bizler Mücadele Birliği okurları olarak bu yoğun ablukaya rağmen Yamanlar Mahallesi'nde yazılamalar yaptık. "Kürt Halkı Yalnız Değildir", "19 Aralık'ı Unutmadık" ve "Katil Devlet Hesap Verecek" yazılamalarını mahallenin farklı noktalarında Mücadele Birliği imzasıyla gerçekleştirdik.

**KÜRT HALKI YALNIZ DEĞİLDİR!
KÜRDİSTAN FAŞİZME MEZAR OLACAK!**

İzmir'den Mücadele Birliği Okurları

KÜRT HALKI YALNIZ DEĞİLDİR

Türkiye tekeli kapitalizmi ve onun baskı ve zor aygıtı olan devlet, içinde bulunduğu ekonomik ve siyasi kriz nedeniyle büyük bir toplumsal devrim korkusuna kapılmış durumdadır. Ayakta kalabilmek, varlığını devam ettirebilmek için işçi sınıfı ve emekçilere, yoksul Kürt Halkına saldırmaktadır. Kısa bir süre önce TEKEL'in özelleştirilmesine karşı Ankara'da eylem yapan TEKEL işçilerine saldıran devlet, şimdi de Kürt Halkının milletvekillerine, belediye başkanlarına saldırmaktadır. DTP'nin kapatılmasından sonra kurulan Barış ve Demokrasi Partisi'ne karşı başlatılan gözetim ve tutuklama operasyonu, bunun en yakın örneğidir.

Bir süredir tartışılan, önce adına "Kürt Açılımı", sonra "demokratik açılım" ve en sonu "milli birlik projesi" denilen sürecin nasıl işleyeceği, bu şekilde daha açık ve net bir şekilde görülmektedir. Amaç Kürt Halkının özgürlük mücadelesinin tasfiyesidir. Devlet bu şekilde birleşik devrimimizin bir ayağını kesmek, devrimin gelişim sürecini durdurmak istiyor. Şu anda en çok korktukları şey Türk işçi ve emekçilerinin Kürt Halkının özgürlük mücadelesine sahip çıkmasıdır. Şovenizmle zehirledikleri işçi ve emekçilerin bu zincirleri kırıp "Başka bir ulusu ezen bir ulus asla özgür olamaz" demesi, Kürt Halkıyla mücadele birliğini yükseltmesinin baskı ve sömürü sistemlerinin sonunu getireceğini çok iyi biliyorlar. Örgütledikleri sivil faşist güçlerle Kürt Halkına ve onunla dayanışma içinde olan devrim güçlerine saldıranlar, üzerinde yaşadığımız topraklarda devrimin ne kadar güçlü köklere sahip olduğunu görüyorlar. Deniz Gezmişlerden bugüne Kürt ve Türk halklarının en yiğit devrimcilerinin birlikte, omuz omuza, emperyalizme, kapitalizme, faşizme ve şovenizme karşı birlikte verdikleri mücadele halklarımızın yüreğinde ve bilincinde bütün canlılığıyla durmaktadır.

Emperyalist-kapitalist sistem tüm dünya üzerinde bir bunalım içerisinde. Bunalımını aşabilmek, hiç değilse yıkılışını geciktirebilmek için işçi sınıfı ve emekçilere, dünya halklarına, devrimci ve komünistlere, ilerici güçlere karşı bir savaş başlatmış durumdadır. Başını ABD'nin çektiği bu savaş 3. Dünya Savaşı'dır. Bu savaş bir yandan en ağır silahlar, baskı ve katliamlarla, bir yandan da politik çevirme yöntemleriyle devam ediyor. Sosyalizmin yeniden güncel bir hale gelmesiyle emperyalist kapitalist sistem, devrim için savaşan tüm güçlere karşı saldırıya geçmiş durumdadır. Bugün Kürt Halkına karşı yapılan saldırılar bundan bağımsız değildir; amaç bir devrimci gücü daha tasfiye etmektir. Ama yanılıyorlar. Kürt Halkı bu oyuna gelmeyecektir; özgürlük mücadelesinden asla vazgeçmeyecektir.

Bize düşen bu zorlu süreçte Kürt Halkıyla birlikte omuz omuza mücadeleyi yükseltmek, mücadele birliğini geliştirerek devrimi zafere ulaştırmaktır. Buradan bir kez daha haykırıyoruz:

KÜRT HALKI YALNIZ DEĞİLDİR!

KÜRT ULUSUNA KENDİ KADERİNİ TAYİN HAKKI!

KÜRT HALKI DEVRİMİLE ÖZGÜRLEŞECEK!

YAŞASIN KÜRT-TÜRK HALKLARININ

MÜCADELE BİRLİĞİ!

Mücadele Birliği Platformu

GELECEK BİZİMDİR

Sermaye sınıfı ateşi ateşle sınıyor. Ondan hala demokrasi beklentileri olanları, son bir yıllık gelişmelere bakmaya çağırıyoruz. İşçi ve emekçilere düşmanlığını her ortamda yeniden gördüğümüz sermaye köşeye sıkışmıştır. TEKEL işçilerinin taleplerine tahammülü yok, Kürt ulusunun taleplerine kulak vermeye tahammülü yok, asgari ücreti yaşanabilir kılmaya, emekçilerle toplu sözleşme masasına oturmaya tahammülü yok, kendi seçim sandığına bile tahammülü yok.

DTP'nin kapatılması, Kürt halkını temsil eden belediye başkanlarının tutuklanması Kürt halkını yok etme planının bir parçası. Devlet, Kürt emekçilerini yalnız bırakmaya çalışıyor. Bu çaresiz tutum, Kürt emekçilerini karşı karşıya getirmeye çalıştığı her kesimle birleştirmeye yarıyor, yarayacak.

Her türlü talebe saldırarak cevap veriyor. Çünkü sermaye sınıfı çöküyor. Sıçrayarak ilerleyen bu çöküşün karşısında sıçrayarak yükselen bir emekçi hareketi var. Çürüme ve yozlaşmadan başka her şeyin bize yasaklandığı bu dönemde, yasaklarımızın çaresizliğimizin ürünü olduğunun farkında olduğumuzu bir kez daha haykırıyoruz.

Ayaklarımızın altından çekmeye çalıştığınız hayatımızı size vermeyeceğiz. Ürettiğimiz ama yoksunluğunu çektiğimiz her şeyi sizlerden alacağız. Talepler saldırılarınıza mahkûmsa, talep etmeyeceğiz. Alacağız!

İşçiler! Emekçiler Emekçi Kürt Halkı!

Bizden çalınan hayatı istiyoruz. Geleceğimizi istiyoruz. Sermaye sınıfı oybirliği ile birleştiklerini ilan etti. Medyada yürütüp gittikleri tartışmalar yalan. Onlar bizim bugünümüzü ve geleceğimizi çalarken birbirimize karşı yarattıkları düşmanlığa dayanıyorlar. Onlara cevabımız ne olacak?

Devrimci Emekçi Komiteleri olarak biz diyoruz ki:

İşçi ve emekçilerin hangi kesimine ne olursa olsun bizler onların yanında olacağız.

Kürt halkına karşı yürütülen saldırı ve asimilasyon politikalarına karşı ulusların kendi kaderini tayin hakkını sonuna kadar savunacağız ve Emekçi Kürt Halkının yanında olacağız.

İşçiler, Emekçiler ve Emekçi Kürt Halkı!

Sermaye tüm araçlarıyla oybirliğiyle saldırırken ne kadar zayıf olduğunu, tarihinin sonunun geldiğini bize bir kez daha ispatladı. Faşizm bir seçenek değil bir zorunluluktur. Faşizme karşı savaşmak da emekçilerin ve ulusların zorunluluğu... Kapitalist sistemden beklenen her şeyin sonu geldi. Bizler yüzümüzü birbirimize döneceğiz. Yaratılmak istenen tüm ayrımcılıkları silip atacak, bizler de oybirliğiyle sermayenin karşısına dikileceğiz. Gelecek bizimdir.

Zafer Savaşan Emekçinin Olacak!

Yaşasın İşçi ve Emekçilerin Mücadele Birliği!

Yaşasın Halkların Mücadele Birliği!

DEVRİMCİ EMEKÇİ KOMİTELERİ

(DEK)

TEKEL İŞÇİSİ YALNIZ DEĞİLDİR

TEKEL işçileri, 15 Aralık gününden bu yana Ankara'da eylemde. 15 Aralık günü TEKEL işçilerinin bulunduğu tüm illerden Ankara'ya AKP önüne eylem yapmaya gelen TEKEL işçileri, talepleri karşılanana kadar Ankara'da olacaklarını vurguluyorlar. Onların kararlılıkları, 4 gün süren eylemleri, çatışmaları ve direngenlikleriyle net bir şekilde ortaya konmuş durumda.

TEKEL'in özelleştirilmesini ve kendilerinin tüm hakları gaspedilerek sözleşmeli statüde çalıştırılmak istemelerine karşı günlerdir eylem yapan, polisle çatışan TEKEL işçilerinin mücadelelerinde yalnız olmadığını anlatmak için, Devrimci İşçi Komiteleri de İstanbul'dan bir ses verdi.

19 Aralık günü 13.00'de Taksim Tramvay Durağı'nda Devrimci İşçi Komiteleri bir basın açıklaması düzenledi. "Tekel İşçisi Yalnız Değildir, Devrimci İşçi Komiteleri" pankartı açan işçiler, yaptıkları basın açıklamasında "Üretilen tüm güzelliklerin, zenginliklerin temelinde emek var, emekçi var, biz varız. (...) işçi yaşamının, işçinin ailesinin, eşinin, çocuklarının hiçbir önemi yoktur kapitalistler için. Bunu siz kendiniz yaşayarak defalarca gördünüz. Zonguldak'ta grizu patlamalarında, Tuzla Tersanelerindeki ölümlerde, Davutpaşa'daki patlamada, İktelli'deki sel baskınında, Bursa'daki son grizu patlamasında ve en son Ankara'da üretme hakları ellerinden alınmak istendiği için TEKEL'in satılmasına, özelleştirilmesine karşı eylemde olan TEKEL işçilerine yapılan saldırıda. Kapitalist sistemin tüm dünyada krizi derinleştikçe, sermaye sınıfı tatlı karlarını kaybetmemek, yok olup gitmemek için işçi yaşamını daha bir hiçe sayıyor. İşçi ve e-

mekçileri yaşamdan kovarak, kendisi yaşamda kalmaya çalışıyor" dedi. Devrimci İşçi Komiteleri adına konuşmayı yapan ise, emekli bir TEKEL işçisi idi. Devrimci işçiler, tüm işçi ve emekçilere bu saldırılara karşı hep birlikte karşı koyabilmek ve özgürlüğe, sosyalizme ulaşmak için Devrimci İşçi Komiteleri'nde örgütlenmeye çağırıyor.

DİSK, KESK ve Türk-İş de işçi ve emekçilere yönelik bu saldırıları protesto etmek için, Taksim Tramvay durağında toplanarak Galatasaray Lisesi önüne yürüdü ve bir eylem düzenledi. Devrimci İşçi Komiteleri de bu eyleme destek vermek için sloganlarla Galatasaray Lisesi önüne yürüdü. "Tekel İşçisi Yalnız Değildir", "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği", "Yaşasın Dev-

rimci İşçi Komiteleri", "Bütün İktidar Emegün Olacak", "İktidar Dışında Her Şey Hiçbir Şeydir", "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emegün Olacak" sloganlarını yürüyüş ve eylem boyunca atmaya devam ettiler.

Türk-İş, KESK ve DİSK adına söz alan sendikacılar, itfaiyecilere, TEKEL işçilerine, Demiryolu emekçilerine, iş cinayetlerine karşı verilen mücadelelerin birleştirilmesini ve birleşik güçlü bir mücadele verilmesi gerektiğini dile getirdiler. Sık sık "Kurtuluş Yok Tek Başına, Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz", "Tekel İşçisi Yalnız Değildir" sloganı atılan eylemi, bir TEKEL işçisinin konuşmasıyla sona erdi.

İşçi ve emekçiler eylemden dağılırken, Devrimci İşçi Komiteleri, günün anlamını hatırlatan konuşma ve ajitasyon yapmaya başladı. Bugünün 19 Aralık olduğunu, bundan 9 yıl önce zindanlarda işçi sınıfının öncülerinin katledilmeye çalışıldığını, 28 kişinin katledilip yüzlerce kişinin yaralandığını hatırlattı. Dönemin başbakanının "İçeride asayışı sağlamadan dışarıda asayışı sağlamayacaklarını" söylediğini hatırlatan devrimci işçiler, bugün yaşananların bunun bir yansıması olduğunu belirtti. "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük", "Devrimci Tutsaklar Özgürleşmeden İşçi Sınıfı Özgürleşemez", "Murat Ördemci Ölümsüzdür" sloganı atan devrimci işçiler, bu kısa anmanın ardından dağıldılar. □

DEVİRİMİ ÖRGÜTLÜ

Kürt halkının devlete tam bir meydan okuma içinde olduğu bir sırada iki milyonu aşan kamu emekçisinin kendi hakları için eyleme geçmesi, Tekel işçilerinin Ankara'yı karıştıracak bir eyleme geçmeleri, demiryolu işçilerinin eylemi, itfaiye işçilerinin eylemi başka nasıl yorumlanabilir? Türkiye emekçi sınıfları egemen sınıfın tahrik ve kışkırtmalarına kapılmıyor. Sermaye sınıfı ve faşist devlet, iç savaşı derinleştirecek süreci kendi elleriyle başlattılar. Halkları "Kürt-Türk çatışması"yla, ulusların boğazlaşması tehdidiyle, iç savaşın derinleşip yaygınlaşmasıyla korkutmaya çalışmaları boşuna. İç savaşın derinleşip yaygınlaşması, sertleşmesi artık kaçınılmazdır; bu süreci hiçbir güç ne durdurabilir ne de tersine çevirebilir. Ama bu iç savaş, ileri sürdükleri gibi ve oportünistlerle sosyal reformist ahmakların inandığı gibi Türk ve Kürt halkları arasında değil, devrim cephesini oluşturan Kürt halkı ve Türkiye emekçi sınıflarıyla karşı devrim cephesini oluşturan faşist devlet, faşist sürü arasında sürecektir.

Deniz Gezmiş, tutsak düşer düşmez onu dönemin işçileri bakanını karşısına çıkarmışlardı. İşçileri Bakanı sözüm ona Deniz'i küçük düşürmek için, ama gerçekte açığa vurmaktan çekindiği bir hayranlık ve merakla karşısına getirdiği Deniz'e soruyor: "Nereden geliyorsun?"

Deniz, ne yaptığının son derece bilincinde bir devrimci önder olarak hiç duraksamadan yanıt veriyor: "Devrim yapmaktan geliyorum."

O dönemin koşulları bir devrim için uygun muydu? Bu sorunun yanıtı ayrı ve başlı başına bir çalışmanın konusu. Ama şurası kesin ki, burjuva egemenlik koşullarında proletaryanın kızıl bayrağını kaldıran bir devrimcinin ilk düşüncesinin devrim ve iktidarın fethi olması en doğal olandır. İktidarı bir devrimle ele geçirmeyi düşünce ve amaçlarının başına koymayan bir komünist hiçbir zaman bu sığfata layık olamaz.

Bir ülkede koşullar bir devrim için olgunlaşmışsa, o zaman devrimin temel toplumsal güçlerine bir devrimin kaçınılmazlığını, derinliğini, kapsayıcılığını anlatmak, onları bu konuda bilinçlendirmek, her bakımdan iktidarın fethine hazırlamak proletaryan devrimci komünist partisinin birinci ve temel görevi haline gelir.

NEREYE GİDİYORUZ?

Bu soruyu şimdilerde burjuva sınıf ve düzen adına burjuva gazeteciler, köşe yazarları, akademisyenler soruyorlar. Hepsine bir telaş ve panik ruh hali hâkim. Onların ruh halinin egemen sınıfın durumunu yansıttığından şüphe olmamalı. Uşak, efendinin durumunu yansıtır.

Birkaç örnek, burjuva dünyanın ve düzenin içinde bulunduğu durumun anlaşılması bakımından yerinde olacak. İlk örnek, yukarıdaki sorumuzun da sahibi olan Taha Akyol'dan. Faşist Türkeş'in bir zamanlar sağ kolu olan bu şahıs, "Nereye

Gidiyoruz?" başlıklı makalesinde olay ve olguları sıraladıktan sonra kendi düşüncesini sorularla ifade ediyor. Şöyle:

"Ordu ise bırakın 'koruma kollama'yı, kendisine karşı 'psikolojik hareket' yapılıyor diye yakınıyor! Bu bir çözümlenme, dağılma hali değil midir?"

"Yargı da kamplara mı bölünüyor? Yargı da çözümlenme, dağılma halinde midir?"

Soru biçimindeki ifade, düşüncenin ifade edilmiş biçimidir; yazar gerçekte soru sormuyor ama ordunun ve yargının bir çözümlenme halinde olduğunu düşünüyor.

Bu şahıs 70'li yıllarda MHP gibi faşist bir partide yöneticilik yapmış olmanın kazandırdığı soğukkanlılıkla duygu ve düşüncelerini kontrol altında tutabiliyor. Bunu yapamayanlar da var. Egemen sınıfın ve düzenin durumunu yansıtan sözler bir başka burjuva köşe yazarının ağzından şöyle dökülüyor:

"Kendi kendime soruyorum, kuzum bize ne oluyor...Kurumlar birbirine giriyor. İktidar ile silahlı kuvvetler arasındaki güvensizlik ortamı yaygınlaşıyor. Partiler kanlı bıçaklı, sokaklar kabarık, toplum bölünmüş durumda. Sanki tekerleğin vidası çıkmış durumda"

"Sanki"si fazla, partiler kanlı bıçaklı, sokaklar kabarık, toplum bölünmüş durumda. Devlet kurumları, hükümet ile ordu, polis ile ordu, yargı ile ordu, yargı ile hükümet, yargı kendi içinde sert ve derin bir çatışma içerisinde. Örneğin bir başka yazar devlet kurumlarının içinde bulunduğu durumu şöyle tanımlıyor:

"Polis ile asker, hükümet ile Genelkurmay arasındaki derin savaş bir kez daha açığa çıktı. Cumhurbaşkanı'nın dediğinin aksine: kurumlar arası çatışma var; hem de muhtemelen bu ülkede hiç görülmediği kadar."

Bütün bu tespitlerin, itirafların, sözlerin üstüne ne söylenebilir? Hiçbir şey. Geriye kalıyor bunların proletaryanın sı-

EMEK İÇİN İLERİ

nif savaşı açısından taşıdıkları önemi ve ne anlama geldiklerini ortaya koymak.

Ekonomik ve politik krize egemen sınıfın askeri-politik aygıtında derin bir bölünme eşlik ediyorsa bunun tek anlamı bir toplumsal devrim için koşulların son derece uygun olduğudur.

Öyleyse şimdi yukarıdaki soruyu bir kez daha sorup yanıtını verelim. “Nereye gidiyoruz?” ya da “Türkiye nereye gidiyor?”. Buna yanıtımız kesin ve net: Türkiye büyük, sarsıcı, toplumu köklerine kadar değiştirecek bir toplumsal devrime doğru dötrnala gidiyor.

Bunu artık etrafımızdaki her türlü toplumsal olgudan anlamak mümkün. Ordu ve yargının bir dağılma/çözülme sürecine girmiş olmalarından, devrimci kitle eylemlerindeki artıştan, kitlelerin yeni bir yaşam kurma arzusundaki kararlılıklarından, devlet kurumları arasındaki çatışmanın sertliğinden, toplumdaki bölünmeden, bölünmüş tarafların birbirlerine duydukları öfkeden Türkiye'nin büyük bir alt-üst oluşa; büyük bir devrime doğru gittiğini anlamamak için kör bakar olmak lazım.

İÇ SAVAŞ KORKUSU

Egemen sınıfın politik temsilcileri, akademisyenleri, yazar çizer takımı, sanatçıları, velhasıl burjuva dünyanın tüm düşünen kafaları son haftalarda sıkça “iç savaş” üzerine konuşur oldular.

Onları bu önemli konuyu konuşmaya, tartışmaya iten temel neden, egemen sınıf saflarındaki karışıklıktan çok, “sokaktaki karışıklık”tı. Kürt halkının devrimci kitle eylemleri ve bu eylemlerde gösterdiği kararlılık karşı devrim cephesinin tüm bileşenlerinin gözünü korkuttu.

Kürt halkının devrimci kitle eylemleri ve kararlılığı sonucu sermaye sınıfı ve faşist devlet, sokağın hâkimiyetini elden kaçırdı. Muazzam büyüklükte dene-

bilecek polis gücüne ve jandarmaya rağmen sokağın hakimiyetini ele geçirmeyince bu sefer faşist tosuncuklarını devreye soktu. Bununla Kürt halkını ve devrimci güçleri korkutmayı, onlara geri adım attırarak sindirmeyi denedi.

İlk denemesini İzmir’de faşist çapulcularla yaptı. Sonra Çanakkale Bayramiç ilçesinde. Arkasından İstanbul’da faşist tosuncuklarına silah kullanarak işi tırmandırdı. İstanbul’da silah kullanan faşistleri anında serbest bırakarak işi bir meydan okuma ve açık savaş ilanına vardırdı. Bulanık’ta bir korucu artığının silahla Kürt halkını taraması, bu sürecin şimdilik doruk noktasını oluşturdu. Ama aslında böyle yapmakla böylece iç savaşın yaygınlaşmasının, derinleşmesinin yolunu kendi elleriyle açmış oluyorlardı.

Her denemeden sonra dehşetle şunu görüyorlardı: Kürt halkı her saldırının ardından sokağa daha bir güçlü, daha bir kararlı dökülüyordu. Egemen sınıfın ve faşist devletin eylemleri amaçladıklarının tam tersi sonuçlar veriyordu. Bu sefer, karşı devrim cephesinin yukarıda saydığımız “düşünen kafalar”ı Kürt halkını Türk halkının tepkisi ve onunla girişilecek bir iç savaşla korkutmaya başladı.

Gerçek öyle miydi? Hiç değil. Türkiye işçi ve emekçi sınıfları Kürt halkına saldırmak bir yana olumsuz duygu dahi taşımadıklarını eylemleriyle ortaya koydular. Saldıranlar, faşist devletin her ulus ve ulusal topluluk içinden daima devşirebileceği bir avuç faşist tosuncuktu. Emekçi sınıflar ise, kendi talepleriyle hükümet ve düzene karşı mücadele ile ilgilidiler.

Kürt halkının devlete tam bir meydan okuma içinde olduğu bir sırada iki milyonu aşan kamu emekçisinin kendi hakları için eyleme geçmesi, Tekel işçilerinin Ankara’yı karıştıracak bir eyleme geçmeleri, demiryolu işçilerinin eylemi,

itfaiye işçilerinin eylemi başka nasıl yorumlanabilir? Türkiye emekçi sınıfları egemen sınıfın tahrik ve kışkırtmalarına kapılmıyor.

Sermaye sınıfı ve faşist devlet, iç savaş derinleştirecek süreci kendi elleriyle başlattılar. Halkları “Kürt-Türk çatışması”yla, ulusların boğazlaşması tehdidiyle, iç savaşın derinleşip yaygınlaşmasıyla korkutmaya çalışmaları boşuna. İç savaşın derinleşip yaygınlaşması, sertleşmesi artık kaçınılmazdır; bu süreci hiçbir güç ne durdurabilir ne de tersine çevirebilir.

Ama bu iç savaş, ileri sürdükleri gibi ve oportünistlerle sosyal reformist ahmakların inandığı gibi Türk ve Kürt halkları arasında değil, devrim cephesini oluşturan Kürt halkı ve Türkiye emekçi sınıflarıyla karşı-devrim cephesini oluşturan faşist devlet, faşist sürü arasında sürecektir.

Devlet her ne sebeple olursa olsun, son örneğini Kürt temsilcilerin tutuklanmasında gördüğümüz gibi, attığı her adımla, Kürt halkını sokağa çekiyor. Bunu kendi gücüne güvendiği ve Kürt halkını sokakta yere serebileceğini düşündüğü için değil, çaresizliğinden, ne yapacağını bilmezliğinden, kendi içindeki bölünme ve keşmekeşlikten yapıyor. Böyle olmasaydı, parlamentodan kovduğu Kürt vekillerin parlamentoda kalma kararını bayram havasıyla karşılar mıydı?

Bir devrime gidiyoruz. Leninistler bu gerçeği devrimin toplumsal güçlerine tüm açıklığı ile anlatmalı, devrimin kaçınılmazlığını, kapsayıcılığını, kurtuluşun tek çaresi olduğunu, hazırlıkların iktidarın fethi için yapılması gerektiğini kavratmalıdır. Kürt halkının, emekçi sınıflarının, devrimin diğer toplumsal güçlerinin bilinç ve kararlılıklarının oportünist ve sosyal reformistlerden çok daha ileri olduğuna güvenelim.□

DAİMA

Okuduğu kitabın arasından bir zarf süzülür yere, aldı, merak etti, okumaya başladı... Ve birden kendisini o mektuplar dünyasında buluverdi. “Kimsiniz siz” dedi etrafında gördüğü hayallere. “Ben Aysun”, “Ben Sibel”, “Ben Nergiz”, “Ben Lale”, “Ben Gülşüman” cevapları aldı her kafadan çıkan sesle... Ve kendisini o dünyada buldu... 19 Aralık Dört Gün Savaşları ve hemen sonrası, Ölüm Oruçlarındaki kadınların dünyasında...

19 Aralık Zindan Katliamlarının 9. yıldönümünde Ayışığı Sanat Merkezi, o dönemi anlatan bir kitap tanıtımı düzenledi. Yeni Dönem Yayıncılık'tan çıkan Daima adlı kitabın tanıtımı için düzenlenen etkinlikte, Tiyatro Devnim de bir oyun sergiledi.

19 Aralık 2000 sonrasında hücrelere taşınan tutsakların buradaki yaşantılarını, duygularını, yaşananları birbirlerine yazdıkları mektuplarla anlatan kitapta, 1996'da bir trafik kazasında ölümsüzleşen Aynil Oktar da yerini alıyor. 1996 Ölüm Oruçlarında Çanakkale'de dışarıdan bir ses olan Aynil'in bu süreçte tutsak düşüştüğünde yazdığı mektupları da kitabın ayrılmaz bir bütünü. Ölümsüzleşen 3 leninist kadın çerçevesinde şekillenen kitapta o süreçte yaşananlara ve ölümün üstüne üstüne yürüyenlerin duygularına tanık oluyoruz. Tiyatro Devnim'in oyunu da bizleri o günlere götürdü, zindan hücrelerindeki kadınların umutları, hüznüleri, yaşama se-

vinçleri ve kararlılıklarıyla birbirlerine nasıl sıkıca sarıldıklarını ve birbirlerini nasıl birer birer ölümsüzlüğe uğurladıklarını izledik... Onların duyguları ve yalın ayakları izleyenlerin boğazına bir yumru olup oturdu.

Bu duygular içinde iken, panel başladı. Sibelimizin ve Nergizimizin anaları oradaydı, karşımızda... Onlar da bizlerle birlikte tiyatroyu izlerken o günleri yeniden yaşamışlardı. Bizlere “*onlara verdiğimiz sözü tuttuk, düşmanın karşısında hiç gözyaşlarımızı göstermedik*” dediler. Çocuklarının mücadelesinde yanlarında olan analarımız, çocuklarının ardından onların kavgı bayraklarını taşı-

yıp sonrakilere devretmek üzere getirmişlerdi. Ve zindanlarda dört gün zindan savaşlarını, ardından hücreleri yaşamış olanlarımız vardı yanlarında, ellerinde bayraklarını sımsıkı tutan... Onlar da bize o günleri yaşattılar ve Daima kitabı ve içindeki mektuplarla süreci tam olarak kavrayabileceğimizi söylediler.

Etkinliğin sonunda, aynı zamanda 96 Ölüm orucu savaşçısı olan ve 19 Aralık 2000'de Çanakkale zindanında 3 gün savaş bir kolunu kaybeden Vefa SERDAR, Daima kitabını tüm devrimci tutsaklar ve Ölüm Orucu savaşçıları adına imzaladı. □

19 ARALIK'I UNUTMADIK UNUTTURMAYACAĞIZ

19 Aralık 2000 yılında faşist devlet aynı anda yirmi cezaevine büyük bir saldırı düzenlemişti. Bu saldırı sonucu 28 devrimci-komünist katledilmişti. Saldırının özünde yatan şey işçi-emekçi halkı sindirmek, baskı altına almak ve öncüyle halk arasında mesafe oluşturmaktı.

19 Aralık 2009 günü faşist devletin yaptığı katliamın yıldönümünde İzmir DÖB (Devrimci Öğrenci Birliği) bir basın açıklaması düzenledi. Saat 14.00'te Konak Pier önünde toplanılarak Konak Eski Sümerbank önüne yürüyüş şeklinde gerçekleştirilen basın açıklamasında “Zindanları Yıkacak Zaferi Biz Kazanacağız” pankartı açıldı. Yürüyüşe geçmeden önce DÖB'lü bir arkadaş 19 Aralık sürecini

anlatan bir ajitasyon yaptı. Yürüyüş sırasında “Devrimci Tutsaklar Onurumuzdur”, “Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük”, “Yaşasın Devrim Ve Sosyalizm”, “19 Aralık'ı Unutma Unutturma”, “Deniz Yusuf İnan Savaşa Devam”, “Kürt Halkı Yalnız Değildir”, “Yaşasın Kürt-Türk Halklarının Mücadele Birliği”, “Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız”, “Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emegin Olacak” sloganları atıldı. Daha sonra basın metni okundu. Okunan metinde şunlara değinildi; “...Emperyalist-kapitalist sistem yaşadığı ekonomik-siyasi çöküşü, yıkımı engelleyebilmek için her yere ve herkese saldırmaktadır. Kamu emekçilerine, TEKEL işçilerine, Kent AŞ. işçilerine, itfaiyecilere, demiryolu emekçilerine, ezilen Kürt halkına, zindanlardaki devrimci-komünist tutsaklara... Bizler kendisine ‘İşçi sınıfı, emekçi halklar, ezilen uluslar ve devrimci tutsaklar özgürleşmeden öğrenciler de özgürleşemez’ şiarını ilke edinmiş devrimci öğrenciler olarak bir kez daha haykırıyoruz; 19 Aralık'ı Unutmadık, Unutturmayacağız!”.

Basın metninin okunmasından sonra devrimci tutsaklar için yazılmış bir şiir okundu. Okunan şiirin ardından basın açıklaması sona erdirildi.

**19 ARALIK'I UNUTMADIK, UNUTTURMAYACAĞIZ!
FAŞİZMİ DÖKTÜĞÜ KANDA BOĞACAĞIZ!
DEVRİMCİ TUTSAKLAR ONURUMUZDUR!**

İzmir DÖB

UNUTMAYACAĞIZ!

Zindan katliamlarının üzerinden geçen 9 yılın ardından yine bir Aralık ayındayız. İşçi ve emekçilerin yükselen devrimci mücadelesini engellemek, sermayenin en büyük arzusu. İşte bu katliama da böyle başlandı. Biz her yerinden irin akan bu kapitalist sistemi çok iyi tanıyoruz. Maraş'tan, Çorum'dan, Sivas'tan, 1 Mayıs'lardan, grev ve direnişlere azgınca saldırılardan, işkencelerden, yargısız infazlardan, tecavüzlerden... çok iyi tanıyoruz artık bu sistemi. İşte bu sistemdi Aralık ayını kana bulayan. 1978'de Maraş'ta canlarımızı katleden, 19 Aralık 2000'de yoldaşlarımızı kimyasallarla yakan, kurşunlayan.

İşçi ve emekçilere kan ve gözyaşından başka bir şey sunmayan kapitalizmin uyguladığı bu katliamları unutmamak, unutturmamak, hafızalarımıza kazımak ve öfkemizi bilemek için Antep'te bir anma düzenledik. Ayışığı Sanat Merkezi'nde düzenlediğimiz anma 20 Aralık Pazar günü saat 13.00'de gerçekleştirildi.

Anma programımız başta 78'de Maraş katliamı'nda ve 19 Aralık'ta zindanlarda ölümsüzleşenlerimiz olmak üzere bütün devrim savaşçıları için yapılan saygı duruşuyla başladı. Açılış konuşmasının ardından Mücadele Birliği Platformu temsilcisi arkadaşımız konuşmasını gerçekleştirdi. Konuşmasında Maraş ve 19 Aralık katliamlarına kısaca değindikten sonra bu katliamların gerçekleştirilme nedenlerini anlattı. Arkadaşımız konuşmasını yükselen sınıf mücadelesinin bastırılması için katliamların uygulandığını, bunun 2000 yılında dönemin başbakanı tarafından "içeride asayiş sağlanmadan dışarıda asayiş sağlanamaz" sözüyle açık bir şekilde belirtildiğini, kapitalizmin emekçi halklar için karanlık bir gelecek çizdiğini, her yerde kapitalizmin yarattığı sorunlarla karşılaşacağımızı ve bu sorunlar karşısında da günümüzde de emekçile-

rin mücadelesini yükselttiğini belirttikten sonra eğer güzel, yaşanılabilir bir gelecek istiyorsak, çocuklarımızın aç kalmadığı, işsizliğin olmadığı, eğitim, sağlık, ulaşım gibi yaşamsal ihtiyaçlarımızın ücretsiz bir şekilde karşılandığı bir gelecek istiyorsak, kapitalizmi yıkmaktan ve emekten yana bir dünya kurmaktan başka bir yolumuzun olmadığını anlatarak sözlerini tamamladı.

Günlerdir mücadelelerini sürdüren TEKEL işçilerinin de selamlandığı konuşmanın ardından 19 Aralık katliamının anlatıldığı sinevizyon gösterimine geçildi.

Sinevizyon gösterimi sonrasında Ekin Şiir Grubu aldı. Zindanlardaki umudu ve yaşama bağlılığı öne çıkaran şiirleriyle katılımcılara seslenen grup, performanslarıyla ve canlandırmalarıyla büyük beğeni topladı.

Hemen ardından sahne perdeleri çekildi, ışıklar söndürüldü. Sahnenin içerisinden kızıl ışık aydınlattı perdeyi. Ve Ergül Çiçekler'in 19 Aralık katliamını anlatan "4 Ateşten Gün 4 Ölümden Gece" adlı destan şiiri, gölge tiyatro şeklinde yansıtıldı perdeye. Ayrıca kızıl alevlerin de yansıtıldığı perde, etkinliğe oldukça güzel bir görsellik kattı. Oyun oldukça beğeni topladı ve uzun bir süre alkışlar devam etti.

Ve son olarak sahneye Denize Ezgi çıkararak türküleriyle, marşlarıyla bir dinleti gerçekleştirdi. Müzik dinletisinin ardından etkinliğimiz saat 15.30 civarında son buldu.

Etkinliğimiz katılımcı arkadaşların büyük beğenisini topladı ve hiç kimse adeta Ayışığımızın o içten, sıcak atmosferinden ayrılmak istemiyordu. Hep birlikte çaylarımızı yudumlarken hem sohbetler edildi hem de etkinliğin değerlendirilmesi yapıldı.

Antep Ayışığı Sanat Merkezi

MERSİN'DE 19 ARALIK ANMA ETKİNLİĞİ

19 Aralık 2000 tarihinde yapılan katliam ile ilgili Mersin'de anma etkinliği düzenlendi. Mücadele Birliği, DHF, ESP, Halk Cephesi, İHD, Partizan tarafından düzenlenen etkinlik, Kristal-İş Sendikası salonunda yapıldı. 20 Aralık Pazar günü saat 15:00'da yapılan etkinlik, ölümsüzleşen tüm devrim savaşçıları anısına saygı duruşu ile başladı. Saygı duruşunun ardından 19 Aralık Zindan katliamını anlatan sinevizyon gösterimi yapıldı. Ardından etkinliğe "Yaşayanlar Anlatıyor" bölümü ile devam edildi. Zindan katliamları sırasında Ceyhan ve Bursa zindanında tutsak olan Recep GEDİK ve Hakkı CAN yaşadıkları katliamı, ölümsüzleşenleri ve devrimci iradenin teslim alınamayacağına değinerek bugünde sistemin katliamlarının devam ettiğini vurguladılar.

19 Aralık katliamını yaşayan ve hala tutsak olan Ergül ÇİÇEKLER'in "Dört Ateşten Gün Dört Ölümden Gece" şiiri müzik eşliğinde okundu. Şiirin ardından 6 kadının yakılarak katledildiğini anlatan sinevizyon gösterildi.

Etkinlik okunan şiirler ve müzik grubunun söylediği marş, ezgi ve haley parçalarıyla son buldu.

Mersin Mücadele Birliği

KAVGAYI YÜKSELTMEYE ÇAĞIRIYORUZ

İzmir Ayışığı Sanat Merkezi'nde 19 Aralık katliamını anmak ve o süreçte yaşananları paylaşmak amaçlı bir söyleşi gerçekleştirildi. Saat 14:00'da başlanan etkinliğin söyle-

şi bölümüne geçilmeden önce 19 Aralık 2000 zindan katliamında ölümsüzleşen tüm devrim savaşçıları adına bir dakikalık saygı duruşu yapılırken Ayışığı Tiyatro İşçileri Atölyesinin

kısa bir şiir dramatizesi yapıldı. Ardından Ulrike Mainhoff isimli tiyatro oyunu gerçekleştirildi. Söyleşiye 19 Aralık'ta zindanlarda bu süreci yaşamış olan bir devrimci konuşmacı olarak katıldı. Konuşmasında 19 Aralık sürecinde yaşadıkları, deneyimleri, saldırının amacı ve zindanlardaki devrimci tutsakların nasıl bir dayanışma içerisinde olduklarını vurgularken özellikle devletin hangi amaçla zindanlara saldırdığını anlattı. Bu saldırı sırasında yaşananları anlatırken Murat Ördekçi'ye değindiği sırada Murat Ördekçi'yle üç yıl boyunca aynı cezaevinde olan bir arkadaş da Murat yoldaşla ilgili düşüncelerini dile getirdi. Söyleşiye soru cevap bölümüyle devam edildi. Soru cevap bölümünde de 19 Aralık sürecinde yaşanan olumsuzluklar, olumsuzluklar üzerinde duruldu. Soru cevap bölümünden sonra tiyatro grubu "Sana çılgınlığım diyeceğim" oyunuyla izleyenlere duygulu anlar yaşattı. Tiyatrodan sonra etkinlik sona erdi. Sonrasında çay içmek için beklenildiği sırada güzel sohbetler gerçekleştirildi.

Söyleşide konuşmacının anlattıklarını oturduğumuz yerden yazmaya çalışmak o kadar zor ki. O süreçte yaşananlar o kadar derin anlamlı ki onları bu habere sığdırmak, anlatmaya çalışmak gerçekten kelimelerle ifade edilecek tarzda değildi. Tüm ölümsüzleşen devrim savaşçıların önünde saygıyla eğiliyor ve yarım kalan bayrağı burjuvazinin burçlarına dikene dek kavgayı yükseltmeye çağırıyoruz herkesi...

İzmir Mücadele Birliği

DÖRT ATEŞTEN GÜN DÖRT ÖLÜMDEN GECE

Biz ki
Bir büyük sevdanın
Kavgasına vurulmuşuz!
Ortağız bu yüzden
Köhne düzeni yıkmaya
Bu yollar bizi
Büyük sevdamıza götürecektir
Ortağız bu yüzden
Kavgaların kavgasında...

Takvim yaprakları 19 Aralık 2000'i gösteriyordu. O gün cellâtlar, siyah maskelerini takmış, kimyasal bombalar, uzun namlulu silahlar, yangın bombalarıyla sabahın erken saatlerinde devrimci iradeyi teslim almak için saldırmıştı. Teslimiyet ya da ölüm diyenlere büyük bir bilinçle ölüm cevabını vermişti kızıl yürekler. Ve 4 gün süren zindan savaşlarında 28 devrimci tutsak katledilmişti. Ama devrimci irade teslim alınamamıştı.

Bizler de Ayışığı Sanat Merkezi olarak, 20 Aralık Pazar günü "19 Aralık Katliamını Unutmadık Unutturmayacağız" konulu bir etkinlik düzenledik. Etkinliğimiz, 19 Aralık katliamında ölümsüzleşen devrim savaşçıları nezdinde bir dakikalık saygı duruşuyla başladı. Sonrasında

ise etkinliğimize, Grup Bahara Ezgi'nin Ergül Çiçekler'in "Dört Ateşten Gün Dört Ölümden Gece" kitabından bestelemiş oldukları "Dört Ateşten Gün" şarkısına çektikleri klibin gösterimiyle devam ettik. Klip izleyenler tarafından uzun bir süre alkışlandı ve büyük bir beğeni topladı.

Ardından Mücadele Birliği Platformu adına bir arkadaşımız kürsüye çıkarak katliamdan ve devrimci tutsakların vermiş olduğu mücadeleden bahsetti. Konuşmadan sonra Ayışığı Şiir Atölyesi sahne aldı. Şiir Atölyesi dinletisini bitirdikten sonra coşkuyla alkışlandı. Verilen kısa bir aradan sonra Grup Bahara Ezgi sahne aldı. Etkinliğimiz 'Söz Veriyoruz' parçasının hep bir ağızdan okunmasıyla son buldu.

Etkinliğimize katılan herkes yapılan etkinliği çok beğendiklerini belirttiler ve bu tür etkinliklerin her zaman yapılmasının gerektiğini söylediler. Gerçekleri insanlara ulaştırdığımız için bizlere teşekkür ederek Ayışığından ayrıldılar.

**19 ARALIK KATLIAMINI
UNUTMADIK UNUTTURMAYACAĞIZ
ZİNDANLAR YIKILSIN TUTSAKLARA ÖZGÜRLÜK
Adana Ayışığı Sanat Merkezi**

BELLEKLERİMİZDE ZAMAN AŞIMI YOK

19 Aralık 2000 tarihinde eş zamanlı olarak 20 zindana yapılan ve adına "Hayata Dönüş" adı verilen katliamda 28 devrimci tutsak katledilmiş ve yüzlerce sakat bırakılmıştır. Zindan katliamının ardından günler süren işkencelerle devrimci tutsaklar F Tipi zindanlara götürülerek bir kez daha tutsak edilmek istenmişlerdir. Tek silahları bedenleri olan tutsaklar bedenlerini açlığa yatırarak Ölüm Orucu'na başlamışlardır. Katliamda ve Ölüm Orucu Eylem'lerinde 122 devrimci ölümsüzlüğe uğurlanmıştır.

Mersin'de 19 Aralık Katliamı ile ilgili yürüyüş ve basın açıklaması yapıldı. Eylemi Mücadele Birliği, DHF, Halk Cephesi, ESP, Partizan ve İHD birlikte düzenledi. 19 Aralık cumartesi günü saat 12.00' de İHD önünden başlanılan yürüyüşte "19 Aralık Katliamını Unutmadık, Unutturmayacağız" yazılı pankart ve katliam resimlerinden oluşan başka bir pankartla yürüyüşe geçildi. Yürüyüş sırasında "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük", "Yaşasın 19 Aralık Direnişimiz", "Devrimci Tutsaklar Onurumuzdur", "Yaşasın Devrimci Dayanışma" sloganları atıldı. Mersin Büyük Şehir Belediyesi önüne gelindiğinde basın açıklaması yapıldı.

Yapılan açıklamada: "...Saldırıda aşırı güç ve şiddetin kullanıldığı, adının tam tersi-

ne hayata döndürmeye değil, öldürmeye gelindiği ve öldürülmeye geline devrimci tutsakların tamamının dışarıdan atılan mermi ve bombalarla katledildiği sabit olarak tespit edilmesine rağmen; katliama katılan ve yargılanan asker ve polislerin tümü, davanın zaman aşımına uğradığı gerekçesiyle geçtiğimiz yıl içerisinde beraat ettirilmiştir. Ancak bilinmelidir ki 19 Aralık katliamı, belleklerimizde zaman aşımına uğramayacaktır...

19 Aralık katliamı, öncelikle devrimci tutsakları hedef almıştır; ancak bu katliam sadece devrimci tutsaklarla sınırlı bir saldırı olarak algılanmamalıdır. Bu saldırı; işçi, emekçi ve köylüleri, gençleri, kadınları, Kürt Halkını kısacası tüm devrimci demokrat ve yurtseverleri sindirme, örgütsüzleştirme ve teslim alma saldırısıdır... Bizler de bugün tüm duyarlı kesimleri; 19 Aralık direnişi ruhuyla mücadeleyi yükseltmeye ve devrimci tutsaklarla dayanışmayı büyütme çağırıyoruz" diye biten basın açıklamasının ardından, 20 Aralık Pazar günü Kristal-İş Sendikasında yapılacak olan anma etkinliğine çağrı yapılarak, 19 Aralık katliamının anlatıldığı bildiriler dağıtıldı.

"Sistemin temsilcileri bu saldırılardan önce yaptıkları açıklamalarıyla cezaevlerinde devrimci tutsakları etkisiz hale getirmedi,

onların örgütlü, komün yaşamlarına son vermeden dışarı da işçi ve emekçilerin mücadelesini bastıramayacaklarını zaten ilan etmişlerdi. Bunu açıkça dile getiren dönemin başbakanı Ecevit şöyle diyordu: 'Cezaevlerini kontrol altına almadan sokakları kontrol altına alamayız.' Bu sözler de açıkça gösteriyordu ki; bu saldırılar sadece içerde devrimci tutsaklara yapılmış bir saldırı değildir. Aynı zamanda dışarıdaki işçi ve emekçi sınıfına yapılmış bir saldırıdır...

Biz diyoruz ki; öncülerine sahip çıkmayan bir sınıf asla özgürlük yüzü göremez. Cezaevlerinde baskı ve işkenceler halen devam etmektedir. Bunun örneği; kanser hastası Güler Zere'ye yapılan işkencedir. Ve Güler Zere gibi onlarca hasta ve sakat tutsak halen F Tipilerinde ölüme mahkûm edilmiş durumdadır.

Sistem işçi ve emekçi halkları baskı, zor ve katliamlarla sindirmeye çalışıyor. Hiçbir baskı, katliam ve işkence bu sistemin çöküşünü engelleyemeyecektir. Bu yüzden tüm işçi ve emekçi halkları birlikte mücadeleye çağırıyoruz". Yazılı bildirilerin dağıtımının ardından eylem sonlandırıldı.

**ZİNDANLAR YIKILSIN
TUTSAKLARA ÖZGÜRLÜK
Mersin Mücadele Birliği**

19 ARALIK KATLIAMINI UNUTMADIK

19 Aralık Katliamının yıldönümünde Adana'da bulunan devrimci demokrat kurumlar meşaleli bir yürüyüşün ardından basın açıklaması gerçekleştirdiler.

Yürüyüş "19-22 Aralık Katliamı Tecritle Sürüyor! Katliamların Hesabını Soracağız" pankartının açılmasıyla 5 Ocak Meydanı'nda meşalelerin yanmasıyla başladı. Çakmak Caddesi güzergâhı boyunca yürünerek İnönü Parkı'na kadar sürdü. Yürüyüş boyunca çevrede bulunan insanlarda alkışlar ve ıslıklarla destek verdiler.

Yürüyüş esnasında "Devrimci Tutsaklar Onurumuzdur", "Bedel Ödedik Bedel Ödeceğiz", "Katil Devlet Hesap Verecek", "Yaşasın 19 Aralık Direnişimiz", "İçerde Dışarıda Hücreleri Parçala", "Tekel İşçisi Yalnız Değildir" sloganları sık sık atıldı. İnönü Parkı'na gelindiğinde bir basın açıklaması gerçekleştirildi.

Okunan basın açıklamasında "9 yıl önce bu ülkenin hapishanelerinde dünyada örneğine rastlanmayan bir katliam operasyonu yaşandı. 20 hapisaneyeye aynı anda binlerce polis, asker ve gardiyan; gaz bombaları, silahları ile devrimci tutsaklara saldırdı. 19 Aralık 2000 gününün sabahında başlayan katliam operasyonu 22 Aralık 2000 tarihine kadar sürdü. 'Hayata Dönüş' yaşanan vahşetin adıdır. 'Hayata Dönüş' devrimci tutsakların teslim alınması operasyonudur. Ölü ya da diri teslim olmalarını sağlamaktır." denildi.

Bizler de Mücadele Birliği Platformu olarak eyleme destekçi olarak katıldık. Yürüyüş okunan basın açıklamasının ardından alkış ve sloganlarla sona erdi.

ZİNDANLAR YIKILSIN TUTSAKLARA ÖZGÜRLÜK

Adana Mücadele Birliği Platformu

154. Sayı / 30 Aralık 2009 - 13 Ocak 2010

KADIKÖY'DE DÖB YAZILAMALARI

16 Aralık 2009 gecesi Devrimci Öğrenci Birliği'nin "Devrimci Tutsakların Sesi ve Soluğu" olmaya yönelik başlattığı Aralık ayı kampanyasının bir durağı da Kadıköy'dü.

Kadıköy'ün merkezi bölgelerine, lise ve dersane güzergahlarına, 19 Aralık Katliamını ve faşist saldırıları gündeme alan "Devrimci Tutsaklar Onurumuzdur", "19 Aralık Katliamını Unutturmayacağız", "Murat Ördekçi Ölüm-süzdür", "Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız" şiarlarının yer aldığı "DÖB" imzalı yazılamalar yapıldı. Kampanya çalışmaları devam ediyor.

**Devrimci Tutsaklar
Onurumuzdur!
19 Aralık Katliamını
Unutturmayacağız!
DÖB/Devrimci Öğrenci Birliği**

17

EYLEM GÜNÇESİ

TEKEL İşçileri Yolda Durduruldu!

TEKEL Fabrikalarının özelleştirilmesi sonucu işsiz kalacak olan TEKEL işçileri, Ankara'ya giderken yolda polis tarafından durduruldu

Tekel fabrikalarının özelleştirilmesiyle Samsun, Diyarbakır, Adıyaman, Muş, Bitlis, İzmir, Adana, Hatay, İskendurun Tokat gibi kentlerdeki yaprak tütün tesisleri kapanmayla karşı karşıya ve bu tesislerde çalışan 12 bin kişi, tüm sosyal hakları ellerinden alınarak sözleşmeli olarak 4-C statüsünde çalıştırılmak isteniyor.

Bu saldırının önüne geçmek için, 15 Aralık'ta Ankara'ya gitmeyi kararlaştıran 12 bin TEKEL işçisi, 14 Aralık akşamı Ankara yönüne doğru harekete geçti. İstanbul'dan yola çıkan TEKEL işçileri, gece saat 01.00 dolaylarında Kartal Cevizli dolaylarında durduruldu. Çeşitli gerekçeler ileri sürerek otobüslerin hareket etmesine izin vermeyen polis, TEKEL işçilerini otobüsler içinde ablukaya aldı.

Ankara'ya gitmekte kararlı olan TEKEL işçileri, "gerekirse iner ve yürüyerek de olsa Ankara'ya gideriz" kararlılığı içindeydiler.

TEKEL işçileri, 15 Aralık Pazartesi sabahı da Ankara girişlerinde de durduruldu. Saat 07.00'den 11.00'e kadar İstanbul ve pek çok ilden gelen TEKEL işçilerine ait otobüsler Eskişehir yolu üzerinde polis tarafından durdurularak bekletildi. Otoyolu trafiğe kapatan 1.500 kadar işçi, Ankara'ya girmek için mücadele etti. Aynı saatlerde Ankara'da ise, şehre gelebilmiş 1000 kadar Tekel işçisi, AKP il binası önünde TEKEL'in özelleştirilmesi ve işçilerin 4C statüsüne geçirilmesini protesto için eylem yapmaya başladı.

Ankara girişinde bekletilmekte olan TEKEL işçileri de saat 11.30 civarında, kararlı duruşları sonucu şehre girdiler. AKP önünde akşam saatlerine kadar kalan ve eylem yapan işçiler, gerekirse AKP önünde yatıp kalkacaklarını ve talepleri yerine getirilmeden buradan ayrılmayacaklarını söylüyorlar.

Ankara'da Fiili Gözaltı

15 Aralık günü TEKEL'in özelleştirilmesini ve kendilerinin 4C kadrosunda çeşitli işyerlerine dağıtılmasını, haklarının gaspedilmesini protesto eden TEKEL işçileri Ankara'da AKP önüne geldi.

Ankara'ya girebildikleri öğle saatlerinden itibaren AKP önünde protesto eylemine başlayan işçiler, akşam saat 20.00 dolaylarında, sendikacının yönlendirmesiyle ikamet etmek için Atatürk Spor Salonu'na yönlendirildiler. Soğuk hava ve yağış muhalefetine rağmen AKP önünde kalmak isteyen işçiler, sabah geri dönmek üzere Atatürk Spor Salonuna hareket ettiler.

Geceyi Hipodrom'da geçiren TEKEL işçileri, sabah saat 07.30'da yeniden AKP önüne gitmek için harekete geçtiklerinde, polisin engellemesiyle karşılaştılar. Atatürk Spor Salonunun kapıları polis tarafından kapatıldı ve işçilerin dışarı çıkmasına ya da Hipodrom'un kapalı mekânına geçmelerine izin verilmedi. Yağış altında bir saat fiili gözaltında tutulan TEKEL işçileri, saat 08.30 civarında kapıları zorlayarak açtı ve yeniden Ankara sokaklarına çıktı. AKP önüne gitmeleri polis tarafından engellenen işçiler, sendikacının yönlendirmesiyle Abdi İpekçi Parkı'na gidip basın açıklaması yapmaya karar verdiler.

Polis ablukasını yarararak Abdi İpekçi Parkı'na doğru yürüyüşe geçen TEKEL işçileri, Parka ulaşarak sloganlar atmaya başladılar. Basının ilgisinin de yoğun olduğu parkta işçiler, AKP il binasının önüne giderek, orada erken saatlerden beri bekleyen arkadaşlarına ulaşmak istediler. Ancak bu defa da parkın etrafını ablukaya alan polisler, işçilerin hiçbir şekilde dışarıya çıkmalarına i-

zin vermediler. İşçiler "Direne Direne Kazanacağız", "Baskılar Bizi yıldıramaz" sloganları atarak ısrarcı bekleyişlerini sürdürdüler.

Zorlu Bir Gün

Öğle saatleri yaklaşırken polis, parkta toplanan işçilere gaz bombaları atarak saldırdı. Yerlere yuvarlanan ve fenalık geçiren işçilerden ikisi kalp krizi geçirdi ve ambulansla hastaneye kaldırıldılar.

AKP önünde bekleyen işçiler de Abdi İpekçi'de saldırıya uğrayan arkadaşlarının yanlarına gelmek için harekete geçmişlerdi ancak, polisin önlerini kesmesi sonucu onlar da buldukları yerden ayrılmadılar. Ortak hareket etmemeleri için fiili olarak ikiye bölünmüş işçiler, yoğun polis ablukasına rağmen bir araya gelebilmek için mücadele ettiler. Parkta sloganlar atarak bekleyen işçilerden dördü, protesto için 12.30 civarında havuza girdiler.

İşçiler, günün ilerleyen saatlerinde hem taleplerinin kabul edilmesi, hem de saldırıları protesto etmek için 10 işçi ile açlık grevine başlamaya karar verdiler. İşçiler, talepleri kabul edilene kadar burada kalacaklarını ve eylemlerini sürdüreceklerini ısrarlı tavırlarıyla da gösteriyorlar.

Destek Kuvvetler Geliyor!

Tekel işçilerinin eylemi, desteklerle büyüyor. İzmir'den yola çıkmış olan destek kafilesinin gece Ankara girişinde durdurulduğu ve Ankara'ya sokulmadıkları haberi alındı. İzmirli işçiler, yoğun pazarlıklar, tehditler ve baskılarla geri çevrilmek istendi. Ama kafile bulunduğu yerden ayrılmadı. Kolluk kuvvetlerinin baskısı sonuçsuz kaldı.

Ankara'da Abdi İpekçi Parkı'nda eylem yapan Tekel işçilerinden bir grup, polis ablukasını parktaki küçük havuzlara girerek yardı ve parkın önündeki ana caddeyi kesti. Alandaki işçiler, bu eylemle sloganlarla destek verdi.

Polisin bu olaya tavrı çok sert oldu. Panzerlerden su sıkarak harekete geçen polis, gaz bombası atmaya başladı.

Bu saldırı sonucu işçilerden 20'si gözaltına alındı. İşçiler gözaltına alınırken polis tarafından darp edildiler. Bunu gören alandaki işçiler, polis barikatlarına yüklendiler. Ancak ses aracından sendikacılardan gelen telkinlerle sakinleştiler; arkadaşlarına sloganlarla destek verirken, polise olan tepkileri de büyüdü.

Ya Arkadaşlarımızı Bırakın, Ya Bizi de Alın!

Gözaltına alınan arkadaşlarının bırakılması için ses aracından seslenen işçiler "Ya onları yanımıza getirin ya da burada 12 bin işçiyi gözaltına alın!" diyerek polise çağrıda bulundular.

Bu olaylar yaşanırken bir önceki geceden beri Ankara dışında tutulan ve geri gönderilmeye çalışılan İzmir destek kafilesi Abdi İpekçi Parkı'na ulaştı. Arkadaşları tarafından coşkuyla karşılanan işçiler "Ölmek var dönmek yok" sloganını atarak alana girdiler.

Tekel işçileri 3 gündür sürdürdükleri kararlı mücadeleyi 2. gününden itibaren 10 kişi ile başlayan ölüm orucuna çevirerek mücadelelerine devam ediyorlar. Bu mücadeleyi sonuna kadar

sürdüreceklerini söyleyen işçiler, “Burdan dönersen artık hak aramak için hiçbir şey yapamayacağız. Biz buraya dönmek için gelmedik gerekirse işimiz için ölmeye geldik” dediler. 3. gününde de sendika ve siyasi partilerin ziyaretinde bulunduğu TEKEL işçileri eylemlerini sonuna kadar sürdürmekte kararlılar

Park İşgal Altında!

Polisin gaz bombalı saldırısı sürüyor. Yoğun gaz saldırısı sonucu işçiler geçici olarak dağıldı.

İşçiler hala Park'ın içinde. Onlarca işçi havuza girdi. Kitle genel olarak Park'ın ardındaki pazar alanına (Tanzim Satış) çekildi. Park, polislerin işgaline uğramış durumda. Böylece toplanma merkezini ele geçirmiş olacağını hesaplıyor polis. Ama aynı zamanda işçileri zorla farklı alanlarda eylem yapmaya itelemiş oluyor.

Havuza giren çok sayıda işçi donma tehlikesi geçirdi. Hastaneye kaldırıldılar. Öte yandan işçiler Park'ı terketmek zorunda kaldılar. “Mevzi” düşman kuvvetlerin eline geçmiş bulunuyor! Şimdi mücadele farklı alanlarda farklı biçimlerde devam edecek.

Durmak Yok, Mücadeleye Devam!

18 Aralık günü, bir önceki günkü saldırıdan sonra Abdi İpekçi Parkı'nı terketmek zorunda kalan işçiler, eylemlerini sürdürmek konusunda kararlılar.

Akşam sendika binalarında toplanan işçiler, bugün ne yapacaklarını tartıştılar. Türk-İş binasında ve diğer sendika binalarında geceleyen işçiler, gözetilene alınarak arkadaşlarının serbest bırakılmasını istediler.

İşçiler Ankara'da kalmaya ve eylemlerine devam etmeye kararlılar. Ayrıca aileler de buldukları illerde AKP binaları önünde eylemler yapacaklar.

Polis saldırısı işçilerde sadece hükümet karşıtı duyguları büyütmedi. Devlet ve polis konusundaki yanılsamaları da bir çırpıda savurup attı.

Saldırıya yönelik tepkiler yayılıyor. DİSK, TEKEL işçileriyle dayanışmak için bir günlük grev önerdi.

Sendikacılar “Dönün” Diyor!

Akşam saatlerinde sendika yöneticileri işçilere bir açıklama yaptı. Kapalı kapılar ardındaki pazarlıklar sonucu kazanım elde ettiklerini ileri süren sendikacılar, işçilere; maaşlarının 900-1000 lira civarı olacağı, 11 ayı aşkın bir çalışma süresine tabi olacakları “müjdesini” verdiler. Tabii tüm bunlar yine 4-C kapsamında olacak. İşçiler yine esnek çalışma boyunduruğunu giymiş olacaklar.

Sendikacılar işçilere bunları söyledikten sonra “sendikalara gidip durumu değerlendirin” dediler. İşçiler sendika yöneticilerinin bu tutumuna sert tepki gösterdiler. Öfkeliydiler. Sloganların hedefine şimdi sendikacılar, sendika yönetimi oturtuluyordu. Aldatılmaya çalışıldıkları hissine kapılan işçiler, büyük bir öfkeyle, kararlılıkla Ankara'da kalacaklarını, bu “önerileri” kabul etmeyeceklerini haykırdılar.

TEKEL'de çalışan kadın işçiler, 19 Aralık günü bir basın açıklaması yaptılar. Saat 14.00 civarında Sakarya Caddesi'nde yaptıkları eylemde işçiler, kadın milletvekillerine, başbakan ve cumhurbaşkanı eşlerine seslendiler.

Ankara'nın ayazında günler geceler boyunca sokakta olduklarını vurgulayan kadın işçiler, tek dertlerinin çocuklarının aç susuz kalmaması olduğunu söylediler ve kendilerini kadın olarak en iyi onların anlayabileceğini dile getirdiler. İşçiler, yatarak kazanmak istemediklerini, insan gibi, onurlarıyla, haklarını kaybetmeden, borca harca düşmeden korkusuzca yaşayarak çalışmak istediklerini

söyleyerek eylemi çağrılarla bitirdiler.

Destek Eylemleri Başlıyor

25 Aralık Cuma günü, Türk-İş yöneticilerinin aldıkları karar doğrultusunda, işçiler işe 1 saat geç başlayarak TEKEL işçileriyle birlikte mücadele ettiklerini gösterdiler. Ancak TEKEL işçileri zamana yayılmış eylemlerin yeterli olmayacağını ve oyalama olduğunu düşünüyor ve bir an önce sonuç alıcı eylemlere girişilmesi gerektiğini söylüyorlar.

Zafer Savaşın Tekel İşçisinin Olacak!

Direnişin 12. günü olan 26 Aralık'ta Sakarya Caddesi'nde bir etkinlik düzenlendi.

TEKEL işçileriyle dayanışma etkinliği saat 17:00'a doğru başladı. Etkinlik demokratik kitle örgütleri ve siyasi yapıların desteğiyle yapıldı. 3 binin üzerinde insanın katılımıyla etkinlikte işçilerin heyecanları gözlerden kaçmıyordu.

Etkinlik devam ederken etkinlik alanındaki binalardan “ZAFER SAVAŞIN TEKEL İŞÇİSİNİN OLACAK MÜCADELE BİRLİĞİ” yazılı pankart asıldı. Pankart ilk asıldığında kitleden büyük bir coşkuyla alkışlarla destek gördü. Etkinlik, Türk İş binasının önüne yürünerek son buldu. □

MÜCADELEMİZ

TOPLUMSAL BİR MÜCADELEDİR

Mücadele Birliği: Kendinizden bahsedebilir misiniz?

Ahmet (Diyarbakır): Adım Ahmet. 12 yıldır TTA (Tekel Yaprak Tütün) işletme müdürlüğünde çalışıyorum. Biz bu 12 yıl zarfında her türlü zorlukla karşılaştık. Şu anda kamu işçisi olarak en düşük ücreti alan Tekel işçileridir. Şu oniki yıl sonunda 31 Ocak'ta bizi C-4 denen yasal köleliğe zorluyorlar. Diyarbakır'dan, Batman, Muş, Bitlis, Tokat, İstanbul, İzmir, Denizli, Adıyaman... biz 12 bin işçi burada Ankara'da toplandık. Emegimize saygı istiyorum. Ama başbakan maalesef ki bu işçileri görmezden geliyor. Türk-İş de bu gelen işçileri sahipsiz bırakıyor. Bir günlük eylem sonunda 2. günde istediklerini başardılar. Ama bundan umutlananlar...

Bu mücadelemiz toplumsal bir mücadeledir. Bütün toplumu ilgilendiriyor. Bu ülkenin toprakları satıla satıla bir şey kalmadı. Geçmişte verilen mücadeleyle kazanıldı. Şu an ise ekonomik ilhakla hükümet bütün emekçilere saldırıyor. Mücadelemiz tüm bunlara karşı!

2. İşçi: 90 senesinde işe girdim. 16 yıllık işçiyken, hükümetimiz Tekel sigarasını sattı. Bizi cezalandırmak için Adana işçisini İskenderun Yaprak işletmesine gönderdi. Bir sene sonra Adana yaprak işletmesine geri getirdi. (TTA) şimdi 19 yıllık işçiyim işime son veriyor. 4/C politikasıyla bizi işten çıkarıyorlar. 40 yaşındayım 3 tane çocuğum var. Rahatsızlığımdan dolayı çalışmayan eşim, bakımından sorumlu olduğum annem...

Mücadele Birliği: Şu an özelleştirmelerle 12 bin işçi işten atılacak ne düşünüyorsunuz?

3. İşçi: Evet doğru. Şu an ekmeğimize emeğimize sahip çıkmak için buradayız. Ankaradayız. Biz, yedek işgücü olarak işsizler ordusuna biz de katılmak istemiyoruz. “Ölmek var dönmek yok” “Zafer Direnen İşçilerin Olacak”

Mücadele Birliği: Son olarak eklemek istediğiniz bir şey var mı?

Ahmet: Mücadele Birliği okurlarına ve çalışanlarına bizlere destekledikleri için hepsi yanımızda olmasa da sürekli bizi desteklediklerini biliyorum. Hepinize teşekkür ediyorum. □

SANCAKTEPE BELEDİYE İŞÇİLERİ EYLEMDE

Kapitalist sistemin sıçramalı çöküş aşaması işçi sınıfını sisteme karşı sıçramalı eylemlere yönlendiriyor. Türkiye ve K.Kürdistan toprakları her gün eylemlerle sarsılıyor. Yapılan işçi eylemleri ekonomik talepli de olsa kapitalist sistemin geldiği aşama, işçi sınıfını sistemi hedef alan eylemlere yöneltiyor.

Sancaktepe de DİSK Genel-İş Sendikası'na bağlı belediye işçileri, belediye ile yapmış oldukları toplu iş sözleşmesinin hükümlerinin yerine getirilmemesi üzerine, belediye önünde bir basın açıklaması yaptılar. Sarıgazi devrimci ve demokratları da eyleme destek verdiler. Eylem sürecine bundan 1 ay önce giren belediye işçileri, Belediye Başkanının tekrar görüşmek istemesi üzerine eylemlerini ertelemişler; ama belediye başkanı işçilerin taleplerini kabul etmemişti. Sancaktepe Belediye işçilerinin eyleminden bir gün önce yine aynı sendikaya bağlı Ataşehir Belediye işçileri eylem yaptılar.

Sarıgazi'den MB Okurları

İTFAİYECİLER BOĞAZ KÖPRÜSÜ'NÜ KESTİ

İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ne bağlı taşeron BİMTAŞ firması'nda çalışan 15 itfaiyeci, 23 Aralık günü Boğaz Köprüsüne kendilerini zincirleyerek köprü trafiğini durdurdular. Polis, itfaiyecileri gözaltına aldı

Ocak ayında sözleşmeleri biten itfaiye işçilerinin eylemleri devam ediyor. Geçtiğimiz hafta Büyükşehir Belediye'sine yürümek istediklerinde polis saldırısına uğrayan itfaiyeciler saat 13.00'de Boğaziçi Köprüsünü trafiğe kapattı. Belediye-İş Sendikası üyesi 15 itfaiyeci kendilerini birbirlerine zincirleyerek yol ortasına yattı. Köprü trafiğinin tamamen durduğu eylemi gören polis, her iki istikametten de olay yerine giderek işçilere saldırdı.

Ellerinde ekmek tutan işçiler, İstanbul Büyükşehir ve Esenyurt Belediyesi aleyhine sloganlar attı. İtfaiyeciler, Esenyurt Belediyesi'nde işten çıkarmaları ve Bimtaş AŞ'de sözleşmeli işçi olarak çalışan itfaiyecilerin özlük haklarının ellerinden alınacak olmasını protesto etti.

İtfaiyeciler zaman zaman TEKEL işçileri lehine de sloganlar attı. Polis eylemcileri yaka paça gözaltına aldı. Gözaltına alınanlar arasında Belediye-İş Sendikası 1 No'lu Şube Başkanı Serdar Cafer Özkul, 2 No'lu Şube Başkanı Hasan Gülüm, Örgütlenme Daire Başkanı Ali Çelenk'in de olduğu öğrenildi.

Entes-TEKEL SINIF DAYANIŞMASI

Entes işçileri, 25 Aralık günü saat 12.30'da Taksim Tramvay Durağı'nda bir araya geldi. "Entes'te Tekel'de direnen işçiler yol gösteriyor / OSB-İMES İşçileri Derneği" pankartının açılmasıyla basın açıklamasına başlayan eylemlere çevreden vatandaşların da destek verdiği gözlemlendi.

Basın metnini okuyan Entes işçisi Gülistan Kobatan açıklamasında, sermayenin özelleştirme ve fabrika kapatma saldırısına karşı 12 bin Tekel işçisinin işten çıkarılarak açlığa ve çaresizliğe mahkum edildiğine değindi; mücadele eden işçi ve emekçilerin karşısına çıkan kolluk güçlerinin toplumda yılgınlık ve korku yaratmaya çalıştığını da ifade etti. "TEKEL işçisi kararlı ve militan direnişiyile tüm işçi ve emekçilere yol göstermektedir. Bu haklı ve onurlu direniş hepimizin direnişidir, kazanımı da tüm işçi sınıfının olacaktır. Bugün tüm işçi ve emekçilere düşen görev, var olan direnişlerle dayanışmayı büyütme, sermaye sınıfının saldırılarına karşı yeni direnişler yaratmaktır" dedi.

Basın açıklamasında, "Tekel işçisi yalnız değildir", "Basıklar bizi yıldıramaz", "Yaşasın sınıf dayanışması", "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek", "Kahrolsun ücretli kölelik düzeni" sloganları atıldı.

MARMARA ÜNİVERSİTESİ'NDE FAŞİST SALDIRI

Faşistler, 16 Aralık günü Marmara Üniversitesi Anadolu Hisarı Kampüsü'nde bir yurtsever öğrenciye saldırdılar. Saat 14.30 civarında gerçekleşen saldırı İşletme Bölümü'nün kapısının önünde gerçekleşti. İt sürüsü halinde yurtsever öğrenciye saldıran faşistler, çevredeki öğrencilerin ve çalışanların müdahalesine izin vermediler. Yüzünden ve vücudunun çeşitli yerlerinden yaralanan öğrenci ÇEKO binasının önünde yerde kaldı ve aldığı yaralar sonucu kalkamadı.

İlk müdahale çevredeki öğrenci ve ÇEKO binası tadilatında çalışmakta olan işçiler tarafından yapıldı. ÖGB ve polisler saldırı yerine dakikalar sonra teşrif ettiler. (Kampüs içerisinde karakol var!) Ambulans çağrılmasına rağmen kampüse 40 dk. sonra gelebildi. (Hastane 10 dk uzaklıkta!) Ambulansa bindirilen öğrenci Paşabahçe Devlet Hastanesi'ne kaldırıldı.

Bu son günlerde kampüs içerisinde gerçekleştirilen ilk saldırı değil. Kısa süre önce faşistler bir öğrenciye daha saldırmış, devamında yurtsever öğrencilerin saldırıyı protesto etme eyleminde çatışmalar yaşanmıştı. Çatışma sonucu 37 öğrenci polis tarafından gözaltına alındı. Bir çok öğrenci can güvenliği olmadığı için okulu bırakmak zorunda kaldı.

Aynı şekilde okulda faşistler tarafından rutin bir şekilde devrimci ve yurtsever öğrencilere tehdit ve gözdağı verilmeye devam ediliyor. Üniversite yönetimi ise haklarında -ÖGB sorumlusunun deyimini ile- "500 tutanak" bulunan faşistleri korumaya ve arka çıkmaya devam ediyor. BESYO bölümünde faşistlerle okul yönetimine ve idari personeline kadar yıllardır süregelen işbirliği bir mekanizma biçiminde. Öğretim elemanlarının odalarında, konferans salonunda toplantılar yapılıyor, Türk Kültür Kulübü bünyesinden alınan kararlar doğrultusunda harekete geçiriliyor.

Öğrenci Milisleri Oluşturulmalı, Harekete Geçilmelidir!

İç savaş, iki sınıf arasındaki savaşımın en keskin boyutu olarak gelişmeye devam ediyor. Kürt halkına, işçilere, emekçilere ve devrimci-yurtsever öğrencilere yönelik saldırılar her geçen gün tırmanıyor. Sokaklar, üniversiteler ezilen Kürt halkının özgürlük ve kavga seslerine ev sahipliği yapıyor. Aynı sokaklarda, üniversitelerde devrimciler, yurtseverler kurşunlanıyor, saldırıya uğruyor.

Gelişen her devrim, karşısında "karşı-devrim cephesini" bulur.

Dipten gelen dalga şiddetini artırıyor, yükseliyor. Karşı-devrim ise çareyi silaha, askeri araç ve yöntemlere başvurmakta görüyor. Faşist to-suncuklar, silahlandırılıyor, sokaklara salınıyor.

Saldırıları püskürtmenin yolu, örgütlü devrimci şiddeti örgütlemekten geçer. Devrimci-yurtsever öğrenciler bu zorunluluğun bilincine varmalı, güçlerini faşist saldırıları kırmak ve devrim cephesinin moral kalesini yaratmak için devrimci öğrenci milislerinde birleştirmelidir. Meşruyet arayışlarına girerek, mağduriyet edebiyatı ile yaratılan pasif hava devrimci öğrenci hareketinin gelişiminin önüne bir set olma durumdadır.

Komiteler ve milisler halinde örgütlen! Mümkün olan her türlü araçla silahlan! Tarihin ritmi bunu emrediyor! Sokağın nabızı devrimci militan mücadelenin örülmesini şart koşuyor!

Devrimci Öğrenci Birliği

MARMARA NİŞANTAŞI KAMPÜSÜNDE ÇATIŞMA

23 Aralık Çarşamba günü Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesi'nde devrimci öğrencilerle faşist öğrenciler arasında çatışma çıktı. Çıkan çatışmada 3 faşist yaralandı ve Şişli Etfal Hastanesi'ne kaldırıldı.

Faşistlerin bir öğrenciye sözlü sataşması sonrasında devrimci öğrenciler toplanmaya, bahçede sloganlar atılmaya başlandı. Bunlarla birlikte gerginliğin de artması bir oldu. Kantinde karşı karşıya gelen öğrenciler arasında çatışma çıktı. Çatışmanın ardından 3 faşist yaralandı. Devrimcilerden yaralanan olmadı.

Çatışma yaklaşık yarım saat sürdü. Bu olaylar gerçekleşirken durumu Dekana bildiren diğer öğrenciler ve güvenlikçiler, "Bırakın birbirlerini yersinler. Artık onlarla uğraşmayacağım" cevabı aldı. Bu söz sonrasında güvenlikçiler olayı sadece seyretti. Çevik kuvvet de kapıda bekledi. Dekanın hesabı, sosyalist ve yurtsever öğrencilerin oradan ağır yaralar alıp geri adım atmasıydı. Ancak beklenenin aksine, faşist öğrenciler bahçede ve kantinde saklanacak delik, sığınacak bir polis aramaya başlayınca polis hemen içeriye alındı. Polisler içeri girdiler ancak gözaltı yapamadı. Sadece faşist sürüsünü toplayıp okuldan ayrıldı.

**Marmara Faşizme Mezar Olacak
Faşizmi Döktüğü Kandan Boğacağız
DÖB(Devrimci Öğrenci Birliği)**

FAŞİST YAZILAMALAR KAPATILDI

İstanbul'da Ankara yolunun(E-5) Kozyatağı ayağında bulunan duvarlarda faşistlere ait imzalar, yazılar kapatılmış ve yerlerine DÖB(Devrimci Öğrenci Birliği) ve Mücadele Birliği imzaları atılmıştır.

Birçok kişinin geçtiği bu tür yol güzergahlarına devrimci mücadeleyi, devrimi simgeleyen yazılamaların, sloganların ya da devrimci örgütlerin isimlerinin yazılması, devrimin propaganda gücünü artırır. Faşistlerin ya da faşizme, şovenizme ait propagandaların bir nebze de olsa önüne geçilmiş olur. Ama daha yeni yöntemleri kullanarak, faşistlerin üstlendiği, örgütlendiği yerlerde devrimin ve devrimci mücadelenin propagandalarını daha fazla yapmak gerekir. Bu çalışmalarını her tarafta yaymak gerekir.

**İçerenköy'den
DÖB'lü öğrenciler**

DÜN TUTUKLUYDU BUGÜN SÜRGÜN!

Düşünmeyen nesiller yetiştirmek için düşünmeyen öğretmenlere ihtiyacı var kapitalizmin. Devrimci, demokrat, ilerici, aydın... Bugüne kadar nice öğretmen öldürüldü, saldırıya uğradı, tutuklandı, sürüldü ya da soruşturmaya uğradı. 25 Kasım iş bırakma eyleminden sonra da yüzlerce kamu çalışanı soruşturma saldırısına uğradı. Sistemin saldırıları sürüp gidiyor. El birliği ve oy birliğiyle...

4 No'lu Eğitim-Sen Şubesi'nin İşyeri Temsilcisi Erdal Güzel öğretmen de bunlardan birisi. 23 Ekim 2008'de tutuklandı, ilk mahkemesi 9 ay sonra 1 Temmuz 2009'da görüldü ve tahliye edildi.

Dava henüz sonuçlanmamışken 28.12.2009 tarihinde,

kadrosuyla birlikte, Gazi İlköğretim Okulu'ndan İstiklal İlköğretim Okulu'na sürgün kararı çıktı. Öğrencileri ve velileri 31.12.2009 Perşembe günü saat:12.00'da Gazi İlköğretim Okulu önünde "Öğretmenimizi İstiyoruz" diyerek basın açıklaması yapıyorlar.

Erdal Güzel'in uğradığı sürgün saldırısının tüm emekçilerin örgütlenme hakkına yapılmış olduğunu biliyoruz. Eğitimi, müfredata ve sınıfa hapsedmeyen her öğretmen bu saldırılara maruz kaldı, kalıyor. Bu saldırı ne ilktir ne de son olacak.

Tüm devrimci, ilerici, demokrat kamuoyunu emekçilerin örgütlenme hakkına sahip çıkmaya çağırıyoruz.

Devrimci Emekçi Komiteleri (DEK)

GENÇ YOLDAŞ SÖYLEŞİLERİ

Genç Yoldaş dergisinin ve DÖB'ün (Devrimci Öğrenci Birliği) birlikte örgütlediği aylık söyleşilerin üçüncüsü 27 Aralık Pazar günü Taksim Ayışığı Sanat Merkezi'nde yapıldı. Söyleşi iki bölümden oluşuyordu. İlk bölümde "Kapitalizmde Eğitim", ikinci bölümde ise "Sosyalizmde Eğitim" konuları konuşuldu.

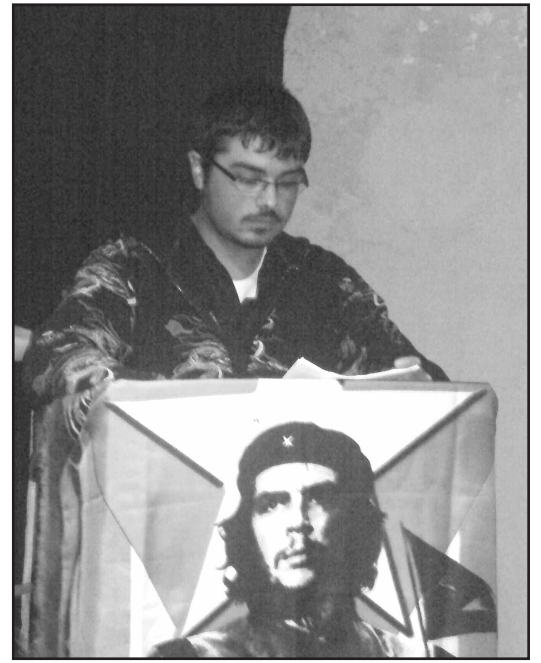
Kapitalizm'de eğitim konusunu anlatan arkadaşımız; Eğitimin sınıflı toplumlardan bu yana sınıfsal bir nitelik taşıdığını belirterek, her dönem iş gücünün yetiştirilmesine ve egemen sınıfın düşüncelerinin, ahlakının yeni kuşaklara aktarılmasına hizmet ettiğini söyledi. Ayrıca eğitimin genel olarak var olan üretim ilişkisini yeniden üretmek için kullanıldığını da ekledi. Üretim ilişkisi ne kadar basit ise eğitimin de o kadar basit olduğunu, ama ne kadar karmaşıklaşırsa eğitimin de o kadar karmaşıklaştığını söyledi. İlk köleci dönemde daha çok sözlü olarak yapılan eğitim, özel mülkiyetle birlikte aile üzerine geçiyor. Feodal toplumda ise usta-çırak ilişkisi daha çok görünen ve bu döneme uygun eğitim şeklidir. Kapitalizmde ise eğitim bugünkü okullarla halkın geniş tabanına yayılmış ve TV, gazete gibi araçlar da eğitimin için kullanılmaya başlanmıştır.

Bu genel açıklamalardan sonra arkadaşımız, kapitalist eğitimin temel felsefesinin pragmatizm (faydacılık) olduğunu söyledi. Bunun yanı sıra kapitalist eğitimin insanı bencil biri olarak yetiştirdiğini, bu eğitim sistemi içerisinde bireyin ancak tek yönlü geliştiğini söyledi. İşçilerin kapitalizmde giderek makinenin bir dişlisi haline geldiğini söyledi. Burjuvazinin eğitimden ne bekledi-

ğini göstermek için bir burjuva yazardan alıntı yaptı ve şunları söyledi: "Kapitalizmde alt sınıflar yönetici sınıflara hizmet edebilmesi için eğitilir ve

o kadar bilgi verilirken, yönetici sınıflar ise alt sınıfları yönetmek için eğitilir." Haliyle kapitalizmde de eğitim sınıfsaldır ve kapitalist üretim ilişkisi yeniden üretilir. Ayrıca Türkiye'deki eğitim sisteminin de anti-komünist olduğunu ekledi. Bunun yanı sıra Kürt halkının asimilasyonunu da içerdiğini ekledi. Arkadaşımızın anlatımlarından sonra soru cevap şeklinde ve dinleyicilerin de katılımı ile kapitalist eğitim üzerine konuşmalar devam etti. Daha sonra ise kısa bir ara verildi.

İkinci bölümde sosyalist eğitim konuşuldu. Anlatıcı arkadaşımız ilk olarak sosyalist eğitim neyi amaçlar sorusunu sorarak başladı. Dinleyiciler ise, her biri sosyalist eğitimin bir parçasını oluşturan şeyler söylediler. Sosyalist eğitimin dünyayı değiştirme eylemini gerçekleştirecek olan bireyi yetiştireceğini, kafa emeği ile kol emeği arasındaki farkı kaldıracığını söylediler. Daha sonra arkadaşımız anlatımına devam etti. Sosyalist eğitimin insanı geliştirmek için bir araç olduğunu, sosyalist eğitimde her üretim alanının eğitim, her eğitim alanının da üretim alanı olduğunu söyledi. Sosyalist eğitimin bunu politeknik eğitim ile gerçekleştireceğini söyledi. Tüm bunlar anlatılırken Küba'dan da örnekler verildi. Sosyalist eğitimle bireyin çok yönlü geliştiğini ve burjuvazinin sosyalist eğitime yönelik yaptığı "bireyi tek tipleştiriyor, tek yönlü geliştiriyor" eleştirisinin saçma olduğunu söyledi. Anlatımın devamında arkadaşımız dinleyicilere yine bir soru yöneltti. Sosyalizmde üniversitenin nasıl bir konumda olacağını sordu. Dinleyiciler bugün yaşadıkları sorunların o zaman yaşanmayacağını, öğrencilerin, çalı-

şanların ve eğitim emekçilerinin üniversiteyi birlikte yöneteceği söylendi. Daha sonra anlatıcı arkadaşımız sosyalizmde özerk-demokratik üniversite olacağını söyledi. Bugün de öğrenci gençliğin bu talebi her yerde savunması ve yükseltmesi gerektiğini belirtti. Burada sosyalizmde üniversitenin özerk olmaması gerektiğini söyleyenler üzerine de değinildi. Özerk-demokratik üniversitenin mali, idari yönetiminin öğrenciler, çalışanlar ve diğer eğitim emekçileri ile birlikte yapılması demek olduğu, sosyalizmde özerk-demokratik üniversitenin sosyalist devletten bağımsız ve kopukluk anlamına gelmediği söylendi. Bunun ardından Sovyetler Birliğinde uygulanan eğitim sisteminden örnekler verilerek devam edildi. Ve son olarak Önsöz dergisinde yer alan "Sosyalizm Projesi"n de yer alan eğitim konulu bölüm okundu.

Her iki bölümde canlı tartışmalarla sürdü ve öğretici oldu. Etkinlik bu tartışmalardan sonra sona erdi.

Devrimci Öğrenci Birliği

50.

YILINDA

ŞAN OLSUN

**KÜBA
DEVİRİMİNE**

